

**JANUAR
2024**

PROJEKT

POROČEVALEC OBČINE POLZELA • 18. JANUAR 2024

Poštšina plačana pri pošti 3313 Polzela

16
Intervju z Marijo
Kronovšek

36
Jaslice v župnijski cerkvi na Polzeli

13
Prva občina
s srebrnim
certifikatom ZPO

27
Veseli december na šoli

35
Božič s Triom Vivere

31
Na letnem šahovskem
turnirju zmagal Štefan Šincek

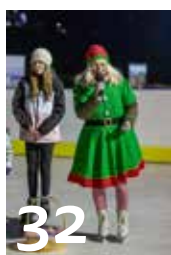

30
Šola ima talent

12
Lepo darilo za praznik

32
Drsanje
je tako
preprosto,
letos prvič
v parku
Šenek

11
Polzelski prvi
posredovalci svojo
usposobljenost
preverili na srečanju

Poročevalec Občine Polzela
Številka 1, januar 2024
Datum izida: 18. 1. 2024
Letnik 12

Izdajatelj

Občina Polzela
Malteška cesta 28
3313 Polzela

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica:
Jolanda Železnik

Tehnična urednica:
Manuela Mlakar Podgoršek
Programski sodelavci
(po abecedi):

Mihael Frankovič
Manuela Mlakar Podgoršek
Špela Ožir
mag. Bernardka Sopčič
Blaž Turnšek

Kontakt uredništva

Naslov: Malteška cesta 28,
3313 Polzela
Telefon: 03/703 32 00
E-pošta:
urednistvo-polzelan@polzela.si

Fotografije

Tone Tavčer, Špela Ožir, Jan
Korošec, Bina Plaznik, arhiv
društev Občine Polzela, arhiv
OŠ Polzela, arhiv Občine
Polzela, splet

Lektoriranje

Lektoris, Lea Felicijan, s. p.

Oblikovanje

DIS, Tina Čas, s. p.

Tisk

Kreativna fabrika, d. o. o.

Naklada

2400 izvodov

Fotografija na naslovnici

Nik Jarh

Polzelan, poročevalec Občine
Polzela, je vpisan v razvid
medijev pri Ministrstvu za
izobraževanje, znanost, kulturo
in šport Republike Slovenije
pod zaporedno številko 1734.

Glasilo brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Občini
Polzela. Če glasila niste
prejeli na dom, ga prejmete
brezplačno v TIC Polzela ali na
Občini Polzela.

Na voljo je tudi v elektronski
obliki na spletni strani občine
www.polzela.si.

Dragi bralci Polzelana,
vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor vas vabi, da
obogatite vsebino Polzelana
s svojimi prispevki. Prispevke
(besedilo in fotografije) za
naslednjo številko Polzelana
zbiramo na uredništvu Polzelana,
Malteška cesta 28, 3313
Polzela, po elektronski pošti:
urednistvo-polzelan@polzela.si,
do 14. 2. 2024. Zraven navedite
avtorja in kontaktno telefonsko
številko. Uredništvo si pridržuje
pravico do lektur, krajšanja
čankov in izbora fotografij po
lastni presoji. Za vsebino in
točnost podatkov odgovarja
avtor prispevka. Uredništvo tudi
presoja in odloča o primernosti
prispevka za objavo.

Naslednja številka izide 22. 2. 2024.

Spoštovani občanke in občani,

želim vam vse dobro, najboljše v letu, katerega prag smo pred dnevi prestopili. Še najbolj pa vam želim, da bi bilo zdravje vaš zvesti sopotnik. Mnogi menimo, da če imamo zdravje, imamo vse. Pravijo, da dokler je človek zdrav, ima tisoč želja. Ko zboli, ima samo še eno: zdravje.

Ohranjam tradicijo, da prvi uvodnik v novem letu napiše glavni in odgovorni urednik Polzelana, poročevalca Občine Polzela. Oktobra lani mi je bila zaupana ta naloga, za kar sem zelo hvaležna.

Tako ali drugače sem sodelavka Polzelana že veliko let. Vedno rada povem, da je to časopis, ki ga zares z veseljem vzamem v roke. Navdušena sem nad njegovo vsebino, obliko, tiskom, papirjem ...

Polzelan je naše ogledalo, je odsev časa, je dokument nekega obdobja. Morda se njegove pomembnosti kdo v tem trenutku ne zaveda, a čez mnogo let nam bodo tisti, ki bodo prišli za nami, hvaležni. Začutili bodo, kako smo živeli in kaj smo počeli. Ta časopis je resnično dragocena dota.

Z novim letom uvajamo nekaj sprememb. Ponovno oživljamo rubriko Kulturnozgodovinski utrinki. Ne bo v vsaki številki, le tu in tam. Tudi druge rubrike ne bodo vedno vse. Če kakšen mesec gradiva za kakšno rubriko ne bo, jo bomo izpustili.

Člani uredništva se trudimo, da bi bil Polzelan čim bolj aktualen, zanimiv, dinamičen ... Včasih nam uspe, kdaj drugič morda malo manj, zato vas prijazno vabim, da ga pomagata sooblikovati, kolikor je v vaši moči. Če drugega ne, nam vsaj tu in tam napišite, kaj vam je všeč in kaj bi spremenili. Odprti smo za kritiko. Radi prisluhnemo dobrim idejam. Tako smo sprejeli pobudo nekaterih svetnikov, da bi tudi oni pisali uvodnike. Župan jim z največjim veseljem občasno prepušča to častno mesto v Polzelanu.

Zelo zanimive se nam zdijo zgodbe nekaterih občanek in občanov, zato jih bomo povabili, da jih delijo z nami. Nekaterim bodo v spodbudo, drugim v pogum, predvsem pa se tudi na ta način lahko bolje spoznamo in razvijemo empatijo, s pomočjo katere lahko krepimo strpnost in skupnost. Zanimajo nas občanke in občani, ki živijo po svetu, pa tudi ljudje, ki so prišli od drugod in je Občina Polzela postala njihov dom. Tu in tam bomo dodali kakšno anketo, kdaj tudi križanko in še kaj.

Ves čas pa bomo zvesti slovenskemu knjižnemu jeziku, zato bomo veliko pozornost posvečali pravopisu. Slovenščina je naš materni jezik. Če bomo z njo ravnali mačehovsko, bomo prispevali k njenemu popačenju in postopnemu izginjanju. Ker nas je malo, se moramo zanj še posebej potruditi.

V Polzelanu bomo tudi v prihodnje skrbeli za korektne, strpne in spoštljive zapise. Sledili bomo stari modrosti, da lepa beseda lepo mesto najde.

Skratka, naj vam ne bo vseeno, kakšen časopis prihaja vsak mesec v vaš dom. Poskušajte ga sooblikovati. Vsak dobronamerni nasvet bomo z veseljem upoštevali. Predlagajte, kaj oziroma o čem bi brali ter kaj vas zanima.

Spodobi se, da dodam še kakšen stavek o sebi. Za tiste, ki me ne poznate. Mnogi me, saj sem v Občino Polzela službeno vpeta že 31 let. Leta 1992 sem se zaposlila v Medobčinski splošni knjižnici Žalec, v sklop katere spada tudi Občinska knjižnica Polzela. Od leta 2006 sem direktorica. Vse, kar delam, delam predano in s strastjo. Sem poročena, mama dveh odraslih otrok ter babica enoletniku in triletniku. Morje je moj opoj, hribi pa vrelec energije. Z največjim veseljem sem pooblaščenka za sklepanje zakonskih zvez, zato sem tudi po tej funkciji pogosto v Občini Polzela. Kar nekaj let sem bila sodelavka Radia Tempo, ki ga zdaj žal ni več. Rada imam življenje. Rada imam iskrene ljudi. Rada pa imam tudi mir, ki ga znam poiskati. Rada kaj napišem. Seveda imam rada tudi knjige. Pa še marsikaj ...

Spoštovane in spoštovani, toliko zaenkrat. Vsem želim eno lepo, prijazno, srčno, srečno, ustvarjalno in v vseh vidikih naklonjeno leto.

Jolanda Železnik

O čem smo pisali v letu 2023?

JANUAR

Nadvse uspešen in pravljичen
koncert Pihalnega orkestra
Cecilija Polzela

Dobra vila že petič
obdarila otroke

FEBRUAR

Dokaj dni naj živi vsak,
kar nas dobrih je ljudi!

JULIJ

Kaj dviguje prah na Polzeli?

Novo vozilo za starejše
občane in invalide

Kolesarska dirka po Sloveniji
spektakularno skozi Občino Polzela

AVGUST/ SEPTEMBER

Zlato priznanje MOS za
vgrajene kleti

Ženski rokomet v
Andražu nad Polzelo

Slovesno praznovanje
župnijskega praznika
sv. Marjete na Polzeli

OKTOBER

Četrto stoletje Občine
Polzela

Oktober v znamenju
gasilskega kongresa

SEPTEMBER / posebna izdaja

Poplave

MAREC

Slovesno odprtje
prenovljene Zdravstvene
postaje ter drive in lekarne

APRIL

Nezadovoljstvo kmetov, po
Sloveniji jih je protestiralo
več kot 5000
Zapeli, zaplesali in pomagali

JUNIJ

V spomin Stanku Novaku,
častnemu občanu Občine Polzela

MAJ

»Kdor se zaveda, da
narodove samozavezi ni
brez spoštovanja zgodovine,
ta ve, da opravlja
pomembno delo.«

Za štirimi stenami ujeta
kulturna dediščina

NOVEMBER

Občina po meri invalidov –
izboljšanje dostopnosti in
enakosti

DECEMBER

93 let Neže Maurer,
častne občanke Občine Polzela
Park Šenek obsijan s prazničnimi lučkami

Svetniki zasedali na zadnji seji v letu 2023

Župan Občine Polzela je 21. decembra 2023 sklical deveto redno in hkrati tudi zadnjo sejo občinskega sveta v letu 2023, ki je bila s šestimi točkami nekoliko krajša, kot so seje običajno.

Po uvodni potrditvi dnevnega reda in zapisnika osme redne seje so se občinski svetniki s strani predstavnice iniciative Saše Kovač seznanili s poročilom delovne skupine za izvajanje protipoplavnih aktivnosti in Civilne iniciative Ločica - Breg. Razprave svetnikov ni bilo.

V nadaljevanju je občinski svet soglasno sprejel predlagani osnutek proračuna za leto 2024, ki predvideva prihodke v višini 9.566.078 evrov in odhodke v višini 11.545.617 evrov.

Proračunski primanjkljaj znaša torej 1.979.539 evrov. V računu financiranja se izkazuje zadolževanje v višini 300.000 evrov in odplačilo dolga v višini 548.000 evrov. Proračunski primanjkljaj se bo kril s prenosom sredstev preteklih let. Obravnavi proračuna na seji občinskega sveta sledi tridesetdnevna javna razprava, ki bo potekala do 22. januarja 2024.

Ob koncu seje se je župan zahvalil svetnikom za korektno sodelovanje v letu 2023 z upanjem, da bo tako tudi v prihodnje. Vse prisotnim je zaželel blagoslovljene božične in vesele novoletne praznike z željami za obilo zdravja, uspehov in zadovoljstva v novem letu 2024.

Mija Čulk

Zimsko vzdrževanje cest

Pozimi na cestah nastanejo posebni pogoji, predvsem ob sneženju, poledici, sodri in žledu. V tem času je vzdrževanje izjemno pomembno, saj je sicer lahko ogrožen varen potek prometa. Na slovenskih cestah se je zimska sezona uradno začela 15. novembra, koledarsko pa bo trajala do 15. marca 2024. V tem času so izvajalci zimske službe vključno z režijskim obratom Občine Polzela v stalni pripravljenosti.

V preteklem mesecu na našem območju ni bilo večjih posebnosti, razen nevarnosti podhladitve vozišča in s tem nevarnosti pojava poledice. Posledično je bilo treba aktivirati zimsko službo, ki v sestavi režijskega obrata skupaj z domačimi izvajalci že več let zapored skrbi, da kljub zimskim pojavom promet po občinskih cestah poteka kar se da varno in brez večjih posebnosti.

Ponovno velja omeniti zakonska določila, ki pravijo, da zimske razmere nastopijo, ko je lahko zaradi zimskih pojavov, kot sta sneg in poledica, oviran ali ogrožen normalen potek prometa, pri tem pa prihaja do odstopanj od sicer zagotavljenih tehničnih lastnosti ceste, promet pa je mogoč z uporabo zimske opreme vozil.

Odgovorni na Občini Polzela se bomo tudi v prihodnje trudili, da bodo ceste, pločniki in tudi preostale javne površine splužene in posipane pravočasno na celotnem območju občine, ki zajema nekaj manj kot 95 kilometrov kategoriziranih cest in javnih poti. Vse udeležence v prometu prosimo, da prilagodite vožnjo zimskim razmeram, še posebej pa vas prosimo za strpnost in potrpežljivost.

Miha Tlakar

▶ Pravilnik o rednem vzdrževanju javnih cest določa, da je prevoznost zagotovljena, če višina snega na vozišču ne presega 15 centimetrov.

Leto 2023 v številkah

V Občini Polzela je bilo konec leta po podatkih ministrstva za notranje zadeve prijavljenih 6894 ljudi, od tega jih je bilo začasno prijavljenih 550. Število občanov je v zadnjih petih letih tako najvišje.

Konec leta 2019 jih je bilo 6673, kar je za nekaj več kot 200 ljudi manj. Trenutno v občini živi 360 tujcev. Približno polovica ima stalno prebivališče, druga polovica začasno. Povprečna starost občanov je 44 let in je točno takšna kot na ravni države, kjer povprečna starost, če smo povsem natančni, znaša 44,1 leta.

Po podatkih statističnega urada je povprečna neto plača za zaposleno osebo v Občini Polzela 1139 evrov, medtem ko na ravni celotne države znaša 1318 evrov.

Več dečkov

Lani se je rodilo 55 otrok, katerih straši so imeli prebivališče na območju naše občine. Od tega je bilo 29 dečkov in 26 deklic. In kako je bilo v zadnjih petih letih? V tem obdobju se je največ otrok rodilo leta 2020, ko smo se razveselili kar 64 mladih občanov. Sicer se njihovo število giblje nekje med 56 in 59.

Župan vsako leto sprejme novorojenčke z največjim veseljem.

Na območju Občine Polzela je lani umrlo najmanj občanov v zadnjih petih letih, in sicer 51. Število je tako upadlo nazaj na »predkoronsko«. Leta 2022 je na primer umrlo 63 ljudi s prebivališčem v naši občini, leta 2021 jih je bilo 73, leta 2020 je število znašalo 65 in leta 2019 jih je umrlo 52.

Špela Ožir

Spoštovani,

prijazno vas vabimo na osrednjo proslavo Občine Polzela
ob slovenskem kulturnem prazniku,
ki bo v sredo, 7. februarja 2024, ob 17. uri v Kulturnem domu na Polzeli.

OBČINA POLZELA

*»Meni nebo odprto se zdi,
kadar se v tvoje ozrem oči,
kadar prijazno nasmeješ se...«
France Prešeren*

Na proslavi bo podeljen Prešernov cekin za izjemen prispevek
k ugledu Občine Polzela na kulturnem področju.

Slavnostni govornik bo Jože Kužnik, župan Občine Polzela.
Osrednja gostja bo Milena Zupančič, eminentna slovenska gledališka in filmska igralka.
Moderatorica bo Jolanda Železnik.

Lani kri darovalo 980 krvodajalcev, največ na Polzeli - 290

V letu 2024 bo Rdeči križ Slovenije (RKS) – Območno združenje Žalec organiziral v Spodnji Savinjski dolini 13 krvodajalskih akcij, ki so jih načrtovali z Zavodom za transfuzijsko medicino (ZTM) Ljubljana in Transfuzijskim centrom (TC) Splošne bolnišnice Celje. Pri tem upoštevajo uravnavanje zaloga, kar pomeni, da skrbno pazijo, da ne bi prihajalo do prevelikih zalog krvi, in krvodajalce takoj pozovejo, ko potrebujejo kri točno določene krvne skupine.

RKS – Območno združenje Žalec je v letu 2023 s pomočjo prostovoljcev krajevnih organizacij RK Žalec, RK Šempeter, RK Prebold, RK Polzela in RK Vransko organiziralo 13 terenskih krvodajalskih akcij. Skupaj je kri darovalo 980 krvodajalcev (iz Šempetra 127, s Polzele 290, iz

Žalca 266, iz Prebolda 129 in z Vranskega 168 krvodajalcev).

Koliko akcij bo in kdaj bodo letos, pa nam je strokovni sekretar Območnega združenja RK Žalec Matjaž Črešnovar povedal takole: "Tudi letos bo na območju Spodnje Savinjske doline naše združenje z krajevnimi organizacijami RK pripravilo 13 krvodajalskih akcij za ZTM Ljubljana in TC Splošne bolnišnice Celje. V Šempetru 9. 2. in 5. 9., na Polzeli 21. 3., 12. 6., 18. 9. in 23. 12., v Žalcu 27. 3., 25. 7. in 4. 11., v Preboldu 6. 6. in 17. 10. ter na Vranskem 20. 6. in 19. 12. Termini akcij so objavljeni na spletni strani, teden pred vsako akcijo pa krvodajalce povabimo še z SMS-vabilom."

Matjaž Črešnovar

Tone Tavčer

JAVNI RAZPIS

za zbiranje predlogov za podelitev priznanj Zveze športnih društev Polzela za leto 2023

Na podlagi 6. člena Pravilnika o priznanjih Zveze športnih društev Polzela z dne 31. 1. 2020 Zveza športnih društev Polzela objavlja

JAVNI RAZPIS

za zbiranje predlogov za podelitev priznanj Zveze športnih društev Polzela za leto 2023

Priznanja zveze so: priznanja za športne dosežke, priznanja za pomemben prispevek pri razvoju športa v Občini Polzela in jubilejna priznanja. Za športne dosežke se podelijo: zlata plaketa zveze, srebrna plaketa zveze, bronasta plaketa zveze in priznanje zveze. Za pomemben prispevek pri razvoju športa v Občini Polzela se podeli zlata plaketa zveze. Za jubileje se podelijo: zlati znak zveze, srebrni znak zveze in bronasti znak zveze.

Priznanje se podeli posameznikom, ekipam in društvom ali drugim organizacijam za dosežene športne uspehe, dolgotrajno delo na področju športa in izjemne prispevke k razvoju in popularizaciji športa v Občini Polzela. Za posamezno priznanje lahko kandidate predlagajo športna društva ali druge organizacije, organi, zveze, javni zavodi s področja vzgoje in

izobraževanja, organi Občine Polzela ter posamezniki. Predlog za podelitev priznanja se pošlje na predpisanem obrazcu z zahtevanimi podatki na Zvezo športnih društev Polzela, na e-naslov: kapitlerivan@gmail.com ali po klasični pošti na naslov: Zveza športnih društev Polzela, Malteška cesta 28, 3313 Polzela, do 23. februarja 2024. Nepopolne vloge in vloge z manjkajočimi podatki bodo zavrjene.

Celotno besedilo javnega razpisa, obrazec Predlog za podelitev priznanja Zveze športnih društev Polzela in Pravilnik o priznanjih Zveze športnih društev so dostopni na spletni strani Občine Polzela.

Za Zvezo športnih društev Polzela
Ivi Kapitler, predsednik

Za podelitev športnega priznanja v Občini Polzela za leto 2023

Elektronski naslov:

Naslov:

1. Vrhunski mednarodni dosežek
2. Pomemben tekmovalni dosežek v športu
3. Življenjsko delo ali izjemen prispevek pri razvoju športa

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on its right side, suggesting it's resting on a surface.

Polzelski prvi posredovalci svojo usposobljenost preverili na srečanju

Prvi posredovalci v Občini Polzela zadnja leta uspešno pomagajo sokrajanom do prihoda ekipe nujne medicinske pomoči.

Namen prvih posredovalcev je pomoč pri življenju ogrožajočih stanjih predvsem na lokacijah, kjer je dostopni čas prihoda reševalnega vozila dolg. Študije namreč kažejo, da je pri srčnem zastoju za preživetje najpomembnejše čimprejšnje izvajanje temeljnih postopkov oživljanja in uporaba AED, česar pa

se popolni laiki (svojci, mimoidoči) premalokrat lotijo, večinoma zaradi strahu in neznanja.

Občina Polzela je zelo hitro prepoznala, kako lahko pomaga svojim občanom, zato je v letu 2019 idejno in finančno podprla projekt prvih posredovalcev. V tem času je bilo usposobljenih več kot 70 prostovoljcev, ki so pripravljeni pomagati sovaščanom. Prvi posredovalec lahko postane vsak polnoletni občan, ki si želi pomagati in se usposobi na tečaju.

Proti koncu leta je Civilna zaščita Občine Polzela v sodelovanju s Civilno zaščito Občine Braslovče izvedla obnovitveni tečaj prvih posredovalcev. Šlo je za usposabljanje že obstoječih prvih posredovalcev ter začetnikov. Srečanje je bilo ocenjeno kot izjemno pozitivno z željo, da se taka izobraževanja organizirajo tudi v prihodnje.

Udeleženci so se urili v praktičnem delu nudenja prve pomoči ponesrečenecem. Znanje udeležencev tečaja so preverjali inštruktorji in predavatelji.

Za pripravljenost sodelovanja v omenjenem projektu se iskreno zahvaljujemo vsem prvim posredovalcem.

Mija Čulk

Tečajniki se usposabljaajo za pomoč občanom do prihoda ekipe nujne medicinske pomoči.

Lepo darilo za praznik

Občani, ki živijo v Ločici ob Savinji v Občini Polzela, ne bodo nikoli pozabili petka, 4. avgusta 2023, ko je reka Savinja prestopila bregove in poplavlila veliko hiš, poslovnih in drugih objektov ter povzročila ogromno gmotno škodo. Zelo hudo je bilo tudi pri družini Šalamun, ki ima hišo med avtocesto in reko Savinjo. Na ta dan so imeli v stanovanju več kot meter in pol vode, pomešane z muljem.

Lepšega darila si za letošnji božič Jožica in Stanko nista mogla zamisliti, saj se je v petek, 22. decembra 2023, ob pomoči dobrih ljudi končala sanacija spodnjega dela hiše. Družini je prek Društva upokojencev Andraž na pomoč priskočil samostojni podjetnik Branko Goričan iz pobratene Občine Destrič. Ob tej priložnosti so jih obiskali še župan Jože Kužnik, podžupan Igor Pungartnik in Tone Mešič iz Društva upokojencev Andraž, da

so se zahvalili podjetniku za izvedena slikopleskarska in druga potrebna dela v hiši, ki jih je opravil povsem brezplačno. Po prvem ogledu hiše, ko je voda odtekla, je bilo ugotovljeno, da bo treba odstraniti celoten omet in ga izvesti na novo.

Tu pa se zgodba o dobrih ljudeh še ne konča. Podjetje Murexin je nudilo strokovno svetovanje in doniralo ustrezen material za izdelavo novega ometa za okoli 190 kvadratnih metrov površin. Sledila so slikopleskarska dela in polaganje talnih oblog. Ko smo jih obiskali, so potekala še zadnja dela v kurilnici in polaganje zaključnih letev. Ob koncu obiska so bile še enkrat izrečene besede zahvale in želje, da se kaj takšnega ne bi nikoli več ponovilo ter da bi leto 2024 minilo mirno, brez vremenskih ujm in drugih nesreč.

Tone Tavčer

Od leve proti desni: podžupan Igor Pungartnik, solastnik stanovanjske hiše Stanko Šalamun, podjetnik Branko Goričan, solastnica stanovanjske hiše Jožica Šalamun, župan Jože Kužnik in predstavnik DU Andraž Tone Mešič

Razdeljevanje bonov oškodovanim v poplavah

Občina Polzela je v začetku meseca decembra 2023 oškodovanim v poplavah začela razdeljevati vrednostne bone trgovine Jager. Razlog izbire trgovine je v tem, da lahko oškodovanci uporabijo vrednostni bon tako za nakup gradbenega materiala kot tudi za nakup osnovnih življenjskih potrebščin.

Sredstva se dodelijo za poplavljen stanovanjski objekt, ne glede na število lastnikov poškodovanega objekta. Do vrednostnega bona so upravičeni vsi oškodovanci, ki so podali držav-

no vlogo, kar je razvidno iz državne aplikacije Ajda. V mesecu decembru in v začetku novega leta 2024 je bilo prevzetih 160 vrednostnih bonov.

Oškodovance, ki vrednostnih bonov še niste prevzeli, pozivamo, da to storite čim prej, in sicer v času uradnih ur v sprejemni pisarni Občine Polzela.

Mija Čulk

Prva občina s srebrnim certifikatom ZPO

▲ Predaja certifikata

Občina Polzela se je vključila v projekt Zdravju prijazna organizacija (ZPO), ki deluje pod okriljem Športne unije Slovenije ter je zasnovan kot celostni pristop k zdravju in gibanju na delovnem mestu.

Pridobljeni certifikat ZPO temelji na družbeno odgovornem načelu sodelovanja z zaposlenimi in je priznanje za vlaganje v varnost in zdravje zaposlenih ter hkrati kaže družbeno odgovornost vodstva podjetja do svojih zaposlenih, s poudarkom na zdravi vadbi, uravnoteženi prehrani in stabilnem duševnem zdravju na delovnem mestu in v zasebnem življenju.

▲ Od leve proti desni: V. d. direktorice občinske uprave Arijana Kufner, podžupan Igor Pungartnik in koordinatorica projekta Mateja Obreza

V sredo, 10. januarja 2024, sta na krajši slovesnosti certifikat ZPO podžupanu Občine Polzela Igorju Pungartniku podelila predsednik Športne unije Slovenije Dejan Crnek in strokovna sodelavka Polona Štajnar. Občina Polzela je s tem postala prva občina v Sloveniji, ki je prejela srebrni certifikat ZPO.

Zveza športnih društev Polzela s predsednikom Ivijem Kapitlerjem si je že leta 2022 prizadevala, da pride certifikat ZPO v Občino Polzela. Ponosni na preteklo delo so hvalažni Občini Polzela in županu Jožetu Kužniku.

Tone Tavčer

Lokacije avtomatskih zunanjih defibrilatorjev (AED) v Občini Polzela:

- ZDRAVSTVENI DOM POLZELA
- GASILSKI DOM POLZELA
- STAVBA NOGOMETNEGA KLUBA POLZELA
- GASILSKI DOM LOČICA OB SAVINJI
- DOM KRAJANOV ANDRAŽ NAD POLZELO
- GORA OLJKA
- ZALOŽE, KMETIJA TURNŠEK BLAŽ
- DOBRIČ, PETER HELBEL
- STANOVANJSKI OBJEKT, LASTNIK BORIS TERGLAV, POD LIPAMI 5

▲ Stanovanjski objekt, lastnik Boris Terglav, Pod lipami 5, Polzela

Skavti na obisku

Luč miru iz Betlehema je dobrodelna akcija, ki poteka v Sloveniji že od leta 1991. V sredo, 20. decembra 2023,

so predstavniki skavtov obiskali tudi našo občino. So mladi nadobudneži, ki se učijo veščin življenja z naravo in

osebne rasti. Predali so nam lučko miru iz Betlehema, ki letos nosi geslo »premostimo in razsvetlimo«.

 Predaja betlehemske luči miru

Letošnja poslanica je nastala pod vtisi preteklega poletja. Poleg poplav se poslanica ozre tudi na grozote, ki se dogajajo po svetu, in nas hkrati opominja na srečo, ki jo imamo, da živimo na tako mirnem koncu sveta. Premalokrat si priznamo in se zavemo, da naredimo nekaj dobrega. S poslanico želijo dati občutek trepljanja po rami, ki nam da zagon, da v težkih preizkušnjah pogumno vztrajamo. Tako bomo lahko skupaj imeli upanje na boljši jutri, na katerega nas opominja prihod plamena.

Ob koncu smo si s stiskom rok zaželeli vse lepo ob prihajajočih praznikih in sklenili, da se prihodnje leto ponovno srečamo.

Mija Čulk

Policijska kronika - december 2023

4. 12. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o poskusu vloma v garažo v Ločici ob Savinji, pri čemer neznancem ni uspelo nasilno vstopiti v garažo. Policisti smo opravili ogled, za neznanimi storilci še zbiramo informacije, zoper neznance pa bo napisna kazenska ovadba na Okrožno državno tožilstvo v Celju. Istega dne smo bili obveščeni še o vlamu v hišo na Polzeli, in sicer je bilo oškodovancu odtujenih več kosov električnega in vrtnega orodja. Policisti za storilcem še zbiramo informacije, zoper njega bomo napisali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

15. 12. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju lahke telesne poškodbe, in sicer je znani storilec na Polzeli fizično napadel in poškodoval oškodovanca. Zoper znanega sto-

rilca smo napisali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

18. 12. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju zatajitve v Ločici ob Savinji, in sicer si je znani storilec protipravno prilastil tujo premično stvar (vrtno kosilnico). Zoper znanega storilca smo napisali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

19. 12. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju lahke telesne poškodbe in kaznivem dejanju odvzema motornega vozila. Do kaznivega dejanja je prišlo pred gostinskim lokalom pri trgovskem centru na Polzeli, ko je znani storilec fizično napadel oškodovanca in ga telesno poškodoval, nato mu je odvzel še osebni avtomobil. Zoper znanega storilca bomo policisti

po zbranih obvestilih napisali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

20. 12. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju poškodovanja tuje stvari, in sicer je neznani storilec poškodoval vrata v bloku na Polzeli. Za storilcem še zbiramo informacije, zoper njega bo napisna kazenska ovadba na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

22. 12. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o poskusu vloma v hišo, in sicer so neznanci poskušali nasilno vstopiti v hišo, vendar jim to ni uspelo. Policisti smo opravili ogled, za neznanimi storilci še zbiramo informacije, zoper neznance pa bomo napisali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

28. 12. smo bili policisti PP Žalec obveščeni še o kaznivem dejanju grožnje, ki je bila povzročena na Polzeli, zoper znanega storilca pa bomo po zbranih obvestilih napisali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

Na območju Občine Polzela so se v mesecu decembru zgodile štiri prometne nesreče, in sicer vse z materialno škodo. Dve sta se zgodili na parkirišču (pobeg s kraja nesreče), drugi dve pa na javni cesti (v enem primeru je bil pri povzročitelju prisoten alkohol).

Drugih varnostno problematičnih dogodkov, povezanih s kaznivimi dejanji ali prekrški po javnem redu in miru na območju Občine Polzela, policisti PP Žalec v mesecu decembru nismo obravnavali.

Ker je v zimskem času povečano število prometnih nesreč, saj se stanje na vozišču spreminja (dež, sneg, poledica ...), vam policisti v nadaljevanju svetujemo naslednje:

Kot udeleženci v cestnem prometu moramo s svojim ravnanjem storiti vse, da čim bolj zmanjšamo možnosti za nastanek prometne nesreče. Kadar do nesreče že pride, bodisi da smo v njej udeleženi sami bodisi kdo drug, pa moramo vedeti, kaj storiti oziroma kako ustrezno ukrepati, da bi bile posledice nesreče čim blažje.

▲ Pozimi in v zimskih razmerah je treba prilagoditi način vožnje – predvsem je treba prilagoditi hitrost in povečati varnostno razdaljo.

Vaša dolžnost je ...

... da v primeru prometne nesreče pomagate udeležencem v okviru svojega znanja ter zavarujete kraj nesreče, če tega ne morejo sami. S tem opozorite druge udeležence v prometu in preprečite nastanek novih nesreč. Presodite okoliščine, v katerih ste našli udeležence, zlasti če sami niste videli nesreče ali če je poškodovanec v nezavesti, ter vključite druge, ki so na kraju nesreče. Presodite stanje poškodovanca (zavest, dihanje, srčni utrip, videz in barvo kože, telesno temperaturo, krvavitve, nevarnost poškodbe hrbtenice, morebitno bljuvanje ...). Obvestite policijo oziroma pokličite interventno številko policije 113.

● ČE JE KDO V NESREČI UMRL ALI JE BIL TELESNO POŠKODOVAN, morate takoj obvestiti najbližjo policijsko postajo oziroma poklicati številko 113 (policija posreduje naprej tudi obvestilo za reševalce). Počakati morate na kraju nesreče in do konca oglada kraja nesreče ne smete uživati alkoholnih pijač. Izjemoma smete kraj nesreče zapustiti zaradi pomoči poškodovanim v nesreči in zaradi obveščanja policije. Ko to opravite, se morate takoj vrniti na kraj nesreče. Če ste udeleženi v prometni nesreči, v kateri je nastala samo materialna škoda, pa drugi udeleženec ni navzoč (npr. na parkirnem mestu), morate o tem takoj obvestiti najbližjo policijsko postajo ter jim sporočiti svoje osebne podatke in podatke o poškodovanem vozilu. Če imate pri sebi fotografski aparat ali kamero, kraj nezgode posnemite z več položajev, da bi pozneje lažje ocenili nezgodo. Če ste udeleženi v prometni nesreči, v kateri je nastala samo manjša materialna škoda, morate vozilo takoj odstraniti s ceste in izmenjati osebne podatke ter izpolniti in podpisati evropsko poročilo o prometni nesreči. Svetujemo, da ga izpolnite ob vsaki prometni nesreči, saj boste na podlagi evropskega poročila lažje uveljavili povrnitev škode.

Jakob Udrih

Marija

Kronovšek

... učiteljica slovenščine

Večina občanov Marijo Kronovšek pozna kot predano dolgoletno učiteljico slovenščine na Osnovni šoli Polzela. A kot slovenistka daje veliko lokalni skupnosti tudi na drugih področjih. Je scenaristka prireditev, lektorica in avtorica številnih pesmi, ki marsikoga ob različnih življenjskih priložnostih nasmejejo do solz. Da je izbrala študij slovenščine, ni bilo naključje. Z njo so bili povezani številni člani njene razširjene družine. Kljub sodobnemu času, ki pogosto ovrže nekdanje vrednote, verjame, da je mogoče z lepo besedo in prijaznostjo veliko doseči.

Ste si že od nekdaj želeli postati učiteljica slovenščine oziroma kaj je bil tisti ključni trenutek, da ste se odločili za to pot?

V zelo zgodnjem otroštvu sem občudovala trgovke v naši vaški trgovini, ki še ni bila samopostrežna. Trgovke so iskale po policah, kar si želel kupiti, plezale po lestvi, da so dosegle tudi tisto, kar ni bilo na doseg roke, zlagale vse to na pult in pisale račune v nekakšne blokce ... To je bilo zame nekaj časa zelo zanimivo in pogosto sem doma zunanje stopnišče spremenila v trgovino. Le kupci so bili redki, najpogostejše kar moj mlajši brat.

Na istem prizorišču je kmalu nastala učilnica, v kateri je bilo fino že zato, ker sem imela v njej največ tri učence, ki so mi zelo lepo sledili. Že omenjeni brat še zdaj pogosto poudarja, da sem ga prav jaz naučila brati in pisati.

Da sem izbrala prav slovenščino, zagotovo ni naključje. Ta je bila blizu mojim sorodnikom po mamini in očetovi strani (in očitno se je prijela tudi mene).

Mamina sestrčina Marica Kotnik Šipeč, sicer avtorica knjig Zaloška hišna imena in Stara hišna imena na Polzeli, je več let poučevala slovenščino, pozneje pa pedagogiko na takratni pedagoški šoli v Celju (danes je to Gimnazija Celje – Center).

Njen brat Stanko Kotnik, torej mamin bratranec, je bil prav tako profesor slovenščine na Prevaljah, kjer sta leta 1961 s

takratnim ravnateljem prevalske osnovne šole in pisateljem Leopoldom Suhodolčanom ustanovila bralno značko. Pozneje je Stanko Kotnik predaval na mariborski pedagoški akademiji metodiko pouka slovenskega jezika in književnosti. Bil je tudi moj profesor in mentor diplomske naloge.

Po očetovi strani je bil s slovenščino povezan njegov brat Branko Hofman. Študiral je primerjalno književnost in filozofijo, sicer pa je v literarnih krogih znan kot pisatelj, pesnik in dramatik. Najbolj znan je njegov roman Noč do jutra. Bil je prvi slovenski pisatelj, ki se je na umetniški ravni upal pisati o Golem otoku ter grozljivem obravnavanju in mučenju zapornikov. Spomnim se, kako mi je kot gimnazijki razlagal, da je bilo to delo pred izidom kar šest let »v bunkerju« in da je imel zaradi romana s takratno oblastjo nemalo težav.

Vesela sem, ker imamo na naši šoli nasproti knjižnice kotiček, posvečen Stanku Kotniku, učitelji predmetne stopnje pa se med odmori zbiramo v Hofmanovi sobi. Po stricu je poimenovana zato, ker je njegova vdova pred leti podarila naši šoli več kot 3500 knjig in so te knjige v omenjeni sobi.

Ker so vsi trije sorodniki že umrli, a so nekako povezani tudi s Polzelo (Marica in Stanko izvirata iz Založ), se mi zdi prav, da obudim spomin nanje.

S tem pa bližine s slovenščino v naši družini še ni konec. Tudi starejša sestra je po gimnaziji odšla študirat slovenščino, vendar je potem ubrala drugo pot.

V meni je ljubezen do našega izjemno lepega jezika rasla z branjem. Bila sem pravi knjižni molj, brala sem vse, kar sem dosegla. Tudi revije in časopise, posvetne in verske vsebine, ki jih v naši družini ni manjkalo.

Otroštvo ste preživel povsem na drugi strani Savinjske regije, ob meji s Hrvaško. Kdaj ste se prvič srečali s polzelsko osnovno šolo?

Z družino sem do svojega 17. leta živel v Dobovcu pri Rogatcu. To je kraj, ki meji na Hrvaško in je danes znan predvsem po mejnem prehodu in odlični ekipi futsala (dvoranskega nogometa).

Oče je bil prometnik in živeli smo na tamkajšnji železniški postaji. Tako sem pet let obiskovala podružnično šolo na hribu, kjer je bila zraven cerkev sv. Roka, od šestega razreda dalje pa smo se vozili v šolo v Rogatcu.

Moje prvo srečanje z notranjostjo polzelske šole sega v čas, ko sem bila že na pedagoški akademiji in smo morali opraviti določene hospitacije, kar pomeni, da sem prisostvovala pouku slovenščine in tako pridobivala prve pedagoške izkušnje. Potem sem tudi sama morala opraviti nekaj ur pouka. Pri teh prvih korakih je bila moja mentorica Magda Trobina, odlična učiteljica, s katero še danes ohranja stike.

Sodelavci pravijo, da ste do otrok topli, sočutni, čut imate tudi do tistih, ki zaradi različnih razlogov morda niso v ospredju ... Kako pomembno se vam to zdi pri pedagoških delavcih?

Lepo, da me tako vidijo. Upam in želim, da me tako dojemajo tudi moji učenci. Moje vodilo, ki ga v uvodni uri vsako šolsko leto poskušam posredovati učencem, je zelo znano (tudi svetopisemsko) reklo: »Ravnaj z drugim tako, kot želiš, da bi drugi ravnal s tabo.« Empatija je na splošno zelo pomembna v vseh odnosih, ki jih imaš z ljudmi okoli sebe, pri pedagoških delavcih pa je ta nujna. Kljub sodobnemu času, ki pogosto ovrže nekdanje vrednote, verjamem, da je mogoče z lepo besedo in prijaznostjo veliko doseči. V svoji dolgoletni praksi sem imela in še imam veliko učencev, ki so pri pouku (milo rečeno) nemirni, klepetavi in s svojim vedenjem spravljajo v slabo voljo tudi sošolce, ne le učitelje. Najpogosteje se takrat, ko se pogovarjaš z njimi zunaj razreda, izkaže, da so v sebi zelo ranljivi in da se za njihovo hrupno podobo skrivajo bolečine in težave, povezane s slabo samopodobo, z družinskimi razmerami, prevelikimi pričakovanji, ki jim niso kos ... Tukaj imam v mislih predvsem učence, ki sicer nimajo diagnoze ADHD, torej motnje pozornosti.

Ker sem tudi sama mama sinu, ki ima zaradi motnje v duševnem razvoju posebne potrebe, morda res lažje razumem otroka, ki iz različnih razlogov ne zmore dojemati vseh učnih vsebin. Pomembno pa se mi zdi, da se trudi po svojih najboljših močeh. Takšnemu učitelju z veseljem pridemo naproti in mu nudimo potrebno pomoč. Žal je pogostejša praksa, da se za neuspehi skriva nedelo in tisoče izgovorov, zakaj ni časa za učenje.

Kaj vam predstavlja pri vašem delu še posebno motivacijo?

Srce mi ogrejejo biseri, ki sledijo pouku in jim je mar za pridobivanje znanja, redno opravljajo šolske obveznosti, čeprav so vpeti tudi v popoldanske dejavnosti, ne iščejo statusov (npr. športnika, umetnika) za vsako ceno ... Cenim učence, ki so zanesljivi, delavni in natančni, četudi nikoli ne bodo (morda

zaradi težav z abstraktnim razmišljanjem) ločili besednih vrst od stavčnih členov. V vsakdanjem življenju prav vsi potrebujemo dobrega frizerja ali frizerko, avtomehanika, pleskarja, vodovodarja, električarja, zidarja, skratka nekoga za delo, ki mu sami nismo kos. Zame so ti ljudje umetniki svoje obrti. Res pa je, da cenim predvsem zanesljive in natančne delavce (in te lastnosti se pokažejo že v šolski dobi). Očitno na to že dalj časa opozarjam starše na govorilnih urah, saj me je pred kratkim ustavila pred trgovino stara mama enega izmed učencev, ki pri slovenščini ni bil najbolj uspešen. Z njegovo mamico se menda večkrat spomnita name, ker sem rekla, da je zame pomembneje, da je njihov fant prizadeven in delaven, kot da obvlada vsa pravila slovenskega jezika. Povedala mi je, da je danes že odrasel fant zelo priden, uspešen in zadovoljen delavec pri domačem podjetniku, ki se ukvarja z vrtinami.

Brez vas ne minejo tudi kulturne prireditve, dobrodelni dogodki oziroma božično-novoletni koncerti. Zanje prispevate scenarij. Od kdaj sodelujete pri tem in kako dobite navdih?

Za učitelje slovenščine je skorajda samoumevno, da smo vpeti v kulturno dogajanje na šoli. Mislim, da sem vseskozi sodelovala, ne le s pisanjem veznega besedila ali scenarija, ampak tudi z deklamacijami, dramatizacijami ipd. Četudi potekajo nekatere prireditve le interno, torej za učence in zaposlene, se potrudimo po svojih najboljših močeh. Učitelji in učenci so resnično izjemni v svoji ustvarjalnosti pri oblikovanju posameznih točk kulturnega programa. Njihova sposobnost združevanja tradicionalnih elementov s sodobnimi pristopi ustvarja dogodke, ki so hkrati spoštljivi do kulturne dediščine in v koraku s sodobnimi trendi. Kadar sodeluje tudi vrtec, smo posebej veseli, saj vemo, da ne bo manjkalo prisrčnosti.

Pred pripravo večjih kulturnih prireditev se vsi, ki ustvarjamo program, sestanemo z vodstvom šole in dorečemo, kaj bo osrednje sporočilo oziroma rdeča nit dogodka. V dogovorjenem času mi vsi sodelujoči pošljejo naslove svojih točk in včasih tudi kratko predstavitev. Potem poskušam splesti to v ušesom prijetno zgodbo. Navdih se najpogosteje poraja pred spanjem ali med sprehodom, kuhanjem ... Sem bolj nočni ptič, zato rada pišem zvečer. Pogosto se mi zadnje čase poraja vprašanje, ali se v svojih scenarijih ne ponavljam ali postajam dolgočasna.

Najverjetneje ne vedo vsi, koliko prireditev imamo letno na šoli. Prva je pred dnevom reformacije in dnevom spomina na mrtve. To zaznamujemo le s prispevkom prek šolskega zvočnika. Sledi dobrodelni koncert zadnji petek v novembru ali začetku decembra. Scenarije zanje je nekaj let doslej pisala kolegica Mojca Cestnik, pri zadnjem sem njeno vlogo prevzela jaz.

Pred božično-novoletnimi počitnicami pripravimo proslavo ob dnevu samostojnosti in enotnosti, sledi proslava ob kulturnem prazniku, v maju plesno-pevsko popoldne, ko sledimo zaključku plesnega venčka in podelitvi priznanj pevcem v šolskih pevskih zborih.

Že nekaj let zapored imamo v maju ali na začetku junija tudi literarno-glasbeni večer, prav tako izjemno lepo prireditev, ki nastane pod mentorstvom Mojce Cestnik. Z učenci se pridružimo tudi druge slovenistke, glasbenice, učiteljice razredne stopnje in včasih še kdo. Po valetu ostane še zadnja predpočitniška proslava, s katero zaznamujemo dan državnosti.

Prijetno presenečena sem, da se zadnje čase oglašajo pri meni učenci z željo, da bi povezovali kulturni program ali kako drugače nastopali. Takrat vem, da bodo pri opravljanju svoje vloge res odgovorni.

INTERVJU

Pred leti ste bili mentorica šolskega časopisa Glas mladih. Kako se spominjate teh časov?

Ko sem leta 1989 prišla na polzelsko šolo, sem prevzela mentorstvo šolskega glasila Glas mladih, ki je začel izhajati pod mentorstvom Magde Trobina leta 1976, kar pomeni, da bo kmalu praznoval abrahama. Glavne urednice so bile še Stanka Kopušar, Marija Završnik in Valerija Pukl. Za likovno podobo pa je vsa leta skrbela naša likovna pedagoginja Regina Mratinkovič. Vsem je bila skupna brezmejna ustvarjalnost. Valerija Pukl, tedanja šolska knjižničarka in učiteljica slovenščine, pozneje tudi naša ravnateljica, pa je v sklopu literarno-novinarskega krožka uspešno uvajala poleg literarnih tudi novinarske zvrsti, spletni so trdno prijateljstvo z Manco Košir, avtorico priročnika Mladi novinar, in pobirali nagrade tudi na ravni nekdanje skupne države Jugoslavije.

Zame, ki sem bila na tem področju povsem neizkušena, je bil to velik izziv. Ker pri izdajah ni bilo več podpore obeh tovarn (Garanta in Tovarne nogavic), smo bili primorani omejiti pogostost izhajanja, hkrati pa se je sprva opazilo, da sem bolj večča na literarnem kot novinarskem področju. Naša ekipa (tu imam v mislih mlade novinarje in literate) je bila vedno zelo številčna in to so bili časi, ko smo pogosto obiskovali uredništvo Radia Celje in Novega tednika, TV-hiše v Ljubljani in bili na snemanju različnih oddaj: Zoom z Mariem Galuničem, Teater Paradižnik, Zmenkarije s Srečkom Mehom, Hugo ... Prirejali smo tudi literarne večere v zgornjem prostoru kulturnega doma in imeli v gosteh pesnika Ervina Fritza, Toneta Kuntnerja ... Zadnja tri leta smo vključili v glasilo tudi prispevke iz vrtca. Glas mladih je v teh letih prejel štiri priznanja na državni ravni za kakovost glasila v celoti.

Po 17 letih se mi je zdelo, da je čas, da v uredništvu zaveje svež veter. K sreči se je ravno takrat pri nas zaposlila mlada učiteljica slovenščine Karmen Zupanc, za katero se je kmalu izkazalo, da je deklica za vse. Pod njenim okriljem zdaj že od leta 2006 nastajajo ob pomembnih prelomnicah glasila v papirnati obliki, ves čas pa tudi v spletni obliki. Tu gre resnično za sprotno obveščanje o vseh šolskih dogodkih in objavljanje literarnih stvaritev. Ob tem skrbi tudi za spletni album. Včasih se mi zdi, da kar pozabimo, koliko dela se skriva za vsem tem ... Zagotovo pa naše delo in ustvarjanje zadnja leta spoznavajo v naši občini tudi s pomočjo Polzelana.

Takoj zatem, ko ste izpustili iz rok šolski časopis, ste postali mentorica izbirnega predmeta gledališki klub. Kakšne predstave pripravljate?

Tu izživim otroka v sebi. Ko sem prvo leto hodila na izobraževanje za to področje, so nas predavatelji opozarjali, da je cilj predmeta predvsem spoznati zgodovino gledališke dejavnosti, osnovne gledališke pojme in vse, kar je povezano z gledališčem, ne pa ustvarjanje gledaliških predstav. Vsi, ki smo v neposrednem stiku z učenci, pa vemo, da sem pridejo predvsem zato, ker želijo nastopati.

Ker je predmet le enoletni in ga imamo tedensko eno uro, je za priprave na daljše nastope to ovira. Druga težava je najti ustrezno besedilo. Najpogosteje so potrebne rahle predelave, ker se število učencev iz leta v leto spreminja. Do zdaj smo segali po besedilih Vike Grobovšek in Vike Šuštar (Raglje v gledališču) ter Olge Paušič, upokojene učiteljice iz Lendave. Ustvarjamo predvsem predstave, kjer so v ospredju sporočila, povezana s prijateljstvom, ekologijo in vrednotami, ki jih cenimo. Vsako besedilo mora biti začinjeno tudi z vsaj malo

▲ Z letošnjo gledališko skupino (manjka sedmošolka Katja)

humorja. Običajno načrtujemo dve predstavi, eno v decembru in drugo ob koncu šolskega leta, s krajšimi prizori pa pogosto poskušamo oplemenititi tudi druge šolske prireditve.

Vrsto let smo igrali v kulturnem domu, nekaj tudi v glasbeni učilnici ali knjižnici, po koroni pa smo se lotili še snemanja predstav. Tu ne moremo brez pomoči kolegice Lucije Cestnik, ki ne poskrbi zgolj za snemanje, ampak je moja desna roka tudi pri režiji, saj kar kipi od idej. Najtežje delo, ki jo čaka na koncu, pa je montaža. Letos je bilo še posebej naporno, že skorajda na meji človeških zmogljivosti, saj smo se priprav za božično-novoletno igro lotili šele po dobrodelnem koncertu. V tem času so tri učenke zbolele, ena se je poškodovala in potrebno je bilo veliko prilagajanja. Srečo imamo, ker vedno naletimo na razumevanje tako pri vodstvu šole kot pri celotnem kolektivu. Igro potem predvajamo zadnji dan pred božično-novoletnimi počitnicami, ko si jo lahko vsi ogledajo v razredu. Dve od treh zadnjih iger pa sta objavljeni tudi na Youtubeu (Sneguljčica in Čigava bo jelka?). Nam je vsako opravljeno delo v veliko zadovoljstvo in smo nanj ponosni, saj vemo, kakšne (tudi odštekane) peripetije smo vmes doživljali. In to nas še bolj poveže.

Zelo dobro se znajdete tudi pri pisanju pesmi, tudi takšnih šaljivih. Morda štejete, koliko ste jih napisali do zdaj? Kdaj se lotite pisanja?

Pesmi sem pisala že v zadnjih razredih osnovne šole in takrat so jih posamezno ali v sklopih objavljali v šolskem glasilu in enkrat celo v glasilu srbske šole, s katero smo bili pobrateni. Spominjam se, da me je dan pred valetom razredničarka prosila, naj napišem pesnitev, v kateri bom kaj povedala o vsakem izmed sošolcev. Sprva sem bila nekoliko panična, kako mi bo uspelo, potem pa me je opomnila, da sem predsednica razreda in da bi se to spodobilo. Takrat sem prvič spoznala, da pride navdih k meni takrat, ko ga najbolj potrebujem.

Nekaj časa potem nisem čutila želje, niti potrebe po pisanju pesmi. Če se prav spomnim, sem se z verzji začela poigravati spet, ko sem bila že nekaj let na polzelski šoli. Očitno je tu res primerno okolje za razvoj ustvarjalnosti. Nekajkrat sem ob koncu leta pisala hudomušno kroniko v verzih in jo prebrala

tam, kjer smo s sodelavci praznovali konec leta. Celo scenarij za šolsko prireditev sem некоč napisala v verzih. Potem sem pisala (in še pišem) pesmi ob okroglih jubilejih, upokojitvah, tudi že kakšni poroki sodelavcev. Nekako me vedno zanese tudi v humorne vode, ostajam pa na ravni spoštljivosti. Moje pravilo je, da me mora k pisanju kdo spodbuditi, sama se ne izpostavljam preveč rada. Pišem torej izključno ob posebnih priložnostih, tudi za prijatelje in sosede. V teh letih se je veliko nabralo, nikoli nisem pesmi preštela, imam pa shranjene na računalniku. Pisanja se lotevam po navadi zadnji večer pred dogodkom, saj so očitno adrenalinski trenutki zame najustvarjalnejši. Takrat žrtvujem za to tudi dobršen del noči.

Ko gre za družinska praznovanja, se pri pisanju izmenjujeva s sestro Mileno, ki je bila že v svoji službi prepoznana kot mojstrica verzov.

Pred kratkim sem praznovala okrogli jubilej in v službi so me res prijetno presenetili s svojimi domiselnimi in toplimi zapisi želja, lepih misli, ustvarjalnimi darilci in pozornostmi. Za češnjico na torti je poskrbel sodelavec, ki je tokrat zame pripravil bogato (tudi hudomušno) pesnitev, obogateno s projekcijo. To so doživetja, ki jih shranjujem v posebne predalčke srca.

Opažam, da tudi moji učenci (predvsem pa učenke) raje pišejo pesmi kot spise, kadar se udeležujemo literarnih natečajev. In mnoge med njimi so prave umetnice, kot na primer letošnje osmošolke Ajda, Lorian in Ela.

Ste tudi izkušena lektorica. Kako močno vas zmotijo pravopisne napake v javnosti, na panojih, oglasih, v medijih ...?

Lektoriranje mi je ljubo, le časa moram imeti na voljo dovolj. Do zdaj sem lektorirala predvsem veliko diplomskih in magistrskih nalog, predvsem od svojih nekdanjih učencev, tudi knjigo Vrelci naše zgodovine (avtor Matej Hohkraut), zadnjo knjigo kolegice Sabine Posedel (otroške pesmi z naslovom Škratovaške). Redno lektoriram vranski časopis Informator, pred nekaj leti tudi Polzelana ...

V določenem obdobju sem tudi v šoli lektorirala vse, kar je šlo pozneje v javnost.

Če opazim kakšne res grobe pravopisne napake, neopazno opozorim kolege nanje, vendar je to redko. Bolj me moti vsiljevanje angleških izrazov ali tujk tam, kjer najdemo zanje ustrezne besede v slovenščini. Prav tako mi ni vseeno, če mi učenci pošiljajo po e-pošti sporočila ali kakšna vprašanja v neustrezni obliki in z obilico pravopisnih napak. K sreči zadnje čase dobivam več vzornih dopisov, ki jih rada pokažem v razredu.

Ni vas strah stopiti niti pred kamere. Bili ste v stilski preobrazbi, nakupovali ste z Radiem Celje, za vas smo stiskali pesti tudi v televizijskem kvizu Vem. Morda z nami delite kakšno zabavno anekdoto glede tega.

V preteklosti sem neko obdobje res veliko sodelovala v različnih izzivih. Eden izmed mojih konjičkov je namreč tudi reševanje križank, rada gledam kviza Joker in Vem. Najraje se spominjam oddaje Kolo sreče, v kateri sem bila tekmovalka leta 1996. Tam si ugibal besedne zveze ali pregovore, nagrade pa so bile zelo mamljive. Nastopila sem v treh oddajah zapored in posnetke teh imam še zdaj na zgoščenki. Z zmagami sem pridobila enotedenske počitnice v hotelu v Kranjski Gori za vso družino, dve umetniški mizi kiparja Petra Veneta, ki ju imamo še vedno v hiši, in kup nagrad (v obliki prehrabnih dobrot) različnih sponzorjev. Teh je bilo toliko, da sem jih lahko delila tudi s sorodniki in bližnjimi sosedi. Nenavadno je

bilo to, da je bil takrat voditelj oddaje Janko Petrovec, ki je danes dopisnik RTV Slovenija iz Rima, njegova asistentka pa Nataša Dobešček, fotomodel in manekenka iz Letuša. Ker smo bili vsi trije Savinjščani, je Janko Petrovec v zakulisju pripomnil, da smo uspešna savinjska naveza in da si lepšega zaključka vodenja oddaje ni mogel zamisliti. Z mojim zadnjim nastopom je namreč tudi on nehal voditi to oddajo.

Za vami je skoraj 40 let delovne dobe. Kaj se vam zdi, da so bili tisti ključni mejniki pri pedagoškem delu v tem času? So učenci vedno bolj zahtevni?

V teh letih sem opazila številne spremembe v pedagoškem delu. Najprej bi izpostavila tehnološki napredek, ki je prinesel nove možnosti poučevanja in učenja. Uvedba računalnikov, spleta in drugih digitalnih orodij je odprla vrata do novih didaktičnih pristopov in načinov komunikacije.

Poleg tega smo bili priča tudi spremembam v učnih programih in pristopih k poučevanju slovenščine. Vedno več poudarka je na razvijanju kreativnosti, kritičnega mišljenja in digitalnih pismenosti.

Sodelovanje s kolegicami in udeležba na izobraževanjih sta bila prav tako ključna za nenehno izpopolnjevanje in prilagajanje novim trendom v izobraževanju.

Poleg tega se je povečala ozaveščenost o individualnih potrebah učencev, kar me spodbuja k prilagajanju svojega pristopa glede na različne učne stile in sposobnosti. Skupinsko delo, diferenciacija in uporaba različnih učnih virov so postali ključni elementi pedagoškega pristopa.

V digitalni dobi so učenci bolj vajeni hitrega dostopa do informacij, kar postavlja nove izzive pred učitelje. Hkrati pa pri mnogih učencih prav vsi opažamo, da jih je težko motivirati za delo, tako kot razvajenega otroka težko s čimer koli razveseliš, saj dobi vse, kar hoče, in to kadar koli.

Vsaka generacija prinaša svoje specifične izzive in prilagoditve. Pomembno se mi zdi, da kot učitelji ostajamo odprti za sprejemanje novih pristopov in gradimo trdne odnose z učenci, a včasih si resnično na robu obupa, ker ni dovolj prizadevanj na drugi strani. Zadnja leta opažamo velik prepad v znanju in interesih učencev. Na eni strani so spoštljive, pridne mravljice, željne vsega novega, na drugi strani pa tisti, ki v ničemer ne vidijo smisla, vse se jim zdi odveč, njihova predznanost večkrat ne pozna meja. Pogosto nam ti posrkajo toliko energije, da je ni dovolj za tiste, ki bi si to bolj zaslužili.

Na šoli smo štiri slovenistke, poleg dveh že omenjenih, Mojce Cestnik in Karmen Zupanc, tudi Dobrila Vučenovič. Skupaj s knjižničarko Aljo Bratuša smo izjemno usklajen tim. Hvaležna sem zanje in naše konstruktivno sodelovanje.

Že komaj čakate na upokožitev? Za kaj vse boste imeli več časa? Morda tudi za branje kakšne knjige več. Po katerih avtorjih najraje posežete?

Upokojila se bom avgusta 2025. Z veseljem pričakujem upokožitev kot novo življenjsko poglavje. Menim, da je 40 let dela, ki si mu bil predan, dovolj. Ko videvam kolegice, ki so se že upokojile, kako so videti vedno mlajše, sem prepričana, da je počitek koristen. Zagotovo pa bom pogrešala tiste prijetne urice z učenci in kolektiv, v katerem se počutim prijetno.

S pokojnim možem sva že pred nekaj leti, ko sem bila zasluta s šolskim delom, načrtovala in sanjala, za kaj vse bova imela čas, ko bova upokojena. Žal nama usoda ni namenila, da bi to pričakovanje še naprej delila.

INTERVJU

Veliko mi pomeni, da v hiši nisem sama in bom svoje tretje življenjsko obdobje preživljala z družino, v kateri smo zelo povezani. Z vnukom bo več časa za šahiranje in najbrž me bo naučil kakšne nogometne finte. Ker izhajam iz številčno bogate družine, imam namreč tri brate in dve sestre (vsi živijo v Založah), bo več časa tudi za druženje z njimi. S sestrama pa bomo pogosteje ponovile ženske večere v naši hiši.

Zadnji dve leti je nečak vse tri sestre peljal na tridnevni izlet v Bosno, obljubil je ponovitve, in dokler bo mogoče, takšnih izletov ne bomo zamudile.

Hrepenim po branju, obiskih gledaliških predstav (predvsem komedij), vrtnarjenju, peki peciva in raziskovanju meni še neznanih biserov Slovenije.

Že zdaj vsak prosti trenutek izkoristim za branje. Sodelujem tudi v projektu Medobčinske splošne knjižnice Žalec Savinjšani beremo. V poeziji sta mi najljubša pesnika Tone Pavček in Feri Lainšček, med pisatelji pa najbolj cenim Ivana Cankarja. Radost branja zame predstavlja neprecenljiv vir sprostitve in izobraževanja, zato se veselim razširjanja seznama avtorjev, ki jih bom imela priložnost prebrati v prihodnosti. Med zadnjimi prebranimi knjigami je Hiša sozvočja Ksenije Benedetti. Rada sežem po knjigah Karla Gržana in v moji knjižnici jih je kar nekaj. Ko sem utrujena in nekoliko brezvoljna, potrebujem knjige, ki me razvedrijo. Neizmerno sem se zabavala ob prvi knjigi Karla Gržana z naslovom Jaz, Čarli Čeplin, zato sem v zadnjih decembrskih dneh prejela v dar še drugo, in sicer Jaz, Čeplin Čarli, ki prav tako govori o smešnih prigodah iz življenja Karla Gržana. Zagotavljen zabava in smeh.

▲ V družinskem krogu

Ostala bom tudi prostovoljka Rdečega križa Polzela in na že ustaljen način s pomočjo predsednice Olge Hočevnar nudila pomoč ljudem v stiski.

Zdaj veste, zakaj mi nikoli ni dolgčas. Upam le, da bomo v družini blagoslovljeni z zdravjem.

Še malo in zaznamovali bomo letošnji kulturni praznik. Kako po navadi preživite dan? Se odpravite na ogled kakšne kulturne ustanove? Morda celo v Vrbo?

Ta dan praznuje rojstni dan starejši brat, tako da smo vsako leto zbrani pri njem. Kulturne ustanove pogosto obiskujemo z učenci, nekaj pa jih puščam za poznejši čas. Radovednost, povezana z umetnostjo in kulturo, me vedno vodi k novim odkrivanjem in navdihujočim izkušnjam.

Špela Ožir

FEJMIČI

GAŠPER BERGANT IN ŽAN PAPIČ
V KOMEDIJI

SAMA STA NAJBOLJŠA

Nedelja, 11. 2. 2024, ob 19. uri

ŠPORTNA DVORANA POLZELA

VSTOPNICE V PREDPRODAJI NA [EVENTIM.SI](https://eventim.si) IN PETROLU

VEČ NA POPUPSI

Vloga in pomen gospodarstva v občini

Dobro razvito in uspešno delujoče gospodarstvo je za občine izjemnega pomena, saj ima velik vpliv na delovanje ter razvoj lokalnega okolja. Enako velja tudi za Polzelo, ki je nekdaj veljala za enega industrijsko najrazvitejših krajev v Savinjski dolini. Takrat sta bila ključna nosilca razvoja Tovarna nogavic in Pohištvena industrija Garant.

Pomen uspešnega gospodarstva v občini se odraža na več področjih, eno pomembnejših je zaposlovanje občanov v domačem okolju, ki ima velik vpliv na blaginjo prebivalcev in ustvarjanje stabilne skupnosti.

Občine svoje dejavnosti financirajo pretežno z davki in uspešno gospodarstvo pomeni večje prihodke za občinski proračun, kar omogoča financiranje javnih storitev, kot so šolstvo, otroško varstvo, zdravstvo, varnost ter infrastruktura.

Predpogoj za dobro razvito gospodarstvo je ustrezna komunalna infrastruktura, kot so ceste, energetska oskrba, vodovod, telekomunikacije in druge storitve. Investicije v tovrstno infrastrukturo spodbujajo gospodarsko rast in privabljajo nove podjetnike ter investitorje.

Močno gospodarstvo ima velik vpliv na kakovost življenja v občini, saj spodbudi nastanek nešteto drugih dejavnosti, nujno potrebnih za zadovoljevanje potreb občanov, kar multiplicita nastajanje novih delovnih mest. Nadaljnje

zagotavljanje raznolikih delovnih mest in možnosti za razvoj podjetništva prispeva k močni in raznoliki skupnosti. V takšnih pogojih lahko občina razvije privlačno turistično ponudbo in spodbuja širitev trgovine, kar seveda prispeva k dodatnim prihodkom in ustvarjanju delovnih mest. Uspešno gospodarstvo lahko privabi tudi več obiskovalcev, kar povečuje prepoznavnost in ugled občine.

Lokalna gospodarstva so ključna tudi za trajnostni razvoj. Spodbujanje podjetij, ki delujejo odgovorno do okolja, lahko prispeva k zmanjšanju ogljičnega odtisa in ohranjanju naravnih virov.

Statistični podatki iz leta 2020 kažejo, da je bilo v Občini Polzela registriranih več kot 500 podjetij, skupno število zaposlenih je bilo v občini 1280, kar pomeni 2,5 zaposlenega na podjetje. Iz tega je razvidno, da se večji del podjetij nanaša na samozaposlene. Poleg njih pa seveda deluje v občini vrsta srednjih in večjih podjetij, ki postopoma izpolnjujejo prazen prostor, ki je nastal po propadu tekstilne in lesne industrije. Naj omenimo nekatera najbolj poznana podjetja (po abecednem vrstnem redu): AVTOHIŠA KOS, prodaja in servis vozil, d. o. o., AVTOservis TRATNIK, d. o. o., AVTOHIŠA KRALJ, d. o. o., BASTL, proizvodno-trgovsko podjetje, d. o. o., DAT - CON družba za storitve, proizvodnjo, servis, EDIT, storitve, proizvodnja in trgovina, d. o. o., HALOMOJSTRI, gradbeno-obrtno podjetje, d. o. o., KOČEVAR IN SINOVI, proizvodnja, trgovina in storitve,

d. o. o., KOČEVAR, strojegradnja, d. o. o., KORINITA, avtocenter, prodaja vozil, d. o. o., MATIS POHIŠTVO, proizvodnja in trgovina notranje opreme, d. o. o., SKI & SEA, mednarodna trgovina in storitve, d. o. o., in še vrsta drugih.

Spodbudno je, da se je popolnila in zaživela POSLOVNA CONA GARANT, da so se začele premikati zadeve v novonastali poslovni cona na območju nekdanje TOVARNE NOGAVIC in da se normalizirajo razmere v INDUSTRIJSKI CONI LOČICA, ki je bila hudo prizadeta ob poplavi.

Gospodarski uspehi podjetij močno vplivajo na socialno stabilnost v občini, kajti večje kot so možnosti razvoja gospodarstva in posledično zaposlitev, večja je stopnja zadovoljstva in stabilnosti v skupnosti.

Iz navedenih dejstev lahko sklenemo, da je gospodarstvo eden ključnih dejavnikov za celovit razvoj občine in dobrobit občanov, zato mu ob tej priliki zaželim v letu 2024 dobre pogoje dela, da doseže čim boljše rezultate poslovanja, v zadovoljstvo lastnikov, zaposlenih in občine.

Vir: Finance

Mihael Frankovič

IŠČEMO ELEKTRIČARJA

Zaposlimo električarja in vzdrževalca električnih inštalacij za nedoločen čas. Dela se izvajajo po celotni Sloveniji.

Kontakt: info@veltrag.si
03 703 12 60

IŠČEMO NATAKARICO

Zaposlimo natakario za nedoločen čas za 4- ali 8-urni delovnik, od ponedeljka do sobote.

Kontakt: info@veltrag.si
03 703 12 60

Mali oglasi

Magus GB (diskretno, brez posredovanja):
vedeževanje, osebno svetovanje, poslovno svetovanje. 090 64 63. Cena minute klica je 1,99 EUR (Telekom Slovenije). Druge cene določajo drugi operaterji.

MASAŽE (klasična, terapevtska, športna, ročna limfna), maderoterapija, sprostitveni tretmaji, pedikura, permanentno lakiranje in gel nohti. Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

PEDIKURA – medicinska ali estetska. Tudi na domu! Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

VSESTRANSKA ŽAGA!

Bencinska motorna žaga
STIHL MS 291
760,00 €

Močna, kmečka žaga za nego posesti in delo v gozdu. Primerna za prežagovanje večje hlodovine in za daljše delovne intervale.

DUSETI
03 700 11 70 www.duseti.si

ODPIRANJE na prvi pogled

Hörmann Slovenija d.o.o.

Petrovče ☎ +386 (0)3 71 20 600
PE Ljubljana ☎ +386 (0)1 24 45 680
PE Maribor ☎ +386 (0)2 48 00 141

www.hormann.si | info@hormann.si

toplotno izolirano
varno
moderno

#ljubimovrata

Oglasa nista lektorirana.

PRIMER IZ PRAKSE: DOM Z BARVITIM INTERJERJEM IN ODLIČNO IZKORIŠČENO PODTALNICO

Navzven je hiša uglajena in moderna, znotraj pa nas preseneti s pisano opremo, slikovitim stropom in izjemnim udobjem. Poglejmo, kaj vse se skriva za devetimi vrati tega doma.

Učinkovita hiša z učinkovitim ogrevanjem

Hiša je zasnovana kot nizkoenergijska in opremljena z **najučinkovitejšim sistemom ogrevanja in hlajenja**, v notranjosti objekta so namreč vgrajeni stensko in stropno hlajenje kot tudi talni ogrevalni sistem. Kotlovnica, ki stoji ločeno od glavne stavbe, je opremljena s KRONOTERMOVO toplotno črpalko ETERA, sistema voda/voda. "Zaradi visoke ravni podtalnice se je izkazalo, da je toplotna črpalka voda/voda najbolj logična izbira. Z njenim delovanjem sem izjemno zadovoljen in ne bi je zamenjal za nobeno drugo rešitev," poudarja lastnik.

Dr. Dean Besednjak iz KRONOTERMA poudari, da je toplotna črpalka ETERA enostavna za tako za vgradnjo, kot tudi uporabo in vzdrževanje. "Z njo dosegamo maksimalno učinkovitost. In v tem primeru iz ene kilovatne ure električne energije proizvedemo osem in pol kilovatov toplotne energije. Kar pomeni, da po **učinkovitosti** bistveno presega vse ostale tipe toplotnih črpalk."

Tudi za hlajenje in ogrevanje sanitarne vode

Prednost toplotne črpalke voda /voda je tudi ta, da jo lahko pozimi uporabljamo za **ogrevanje**, poleti pa za **hlajenje** prostorov, poleg tega naprava vseskozi zagotavlja tudi pripravo tople sanitarne vode.

Tudi Roman Zemljarič zagotavlja, da je uporaba in upravljanje toplotne črpalke zelo enostavno. "V vsakem prostoru lahko nastavimo svojo temperaturo. Kar moram narediti, je, da vzamemo telefon, odpremo **KRONOTERMOVO aplikacijo** in ustrezno prekllopimo na hlajenje ali ogrevanje."

Vrtina kot dolgoročna investicija

S konstantnim virom iz zemlje ta sistem ne samo izboljšuje učinkovitost ogrevanja in hlajenja doma, ampak tudi pomeni **dolgoročno investicijo**. "Vrtina bo koristila več generacijam. Ko bo življenjska doba toplotne črpalke potekla, jo bo možno enostavno nadgraditi z najnovejšo tehnologijo,"

strokovnjak iz KRONOTERMA. S tem se zagotavlja, da bodo tudi prihodnji lastniki in uporabniki nepremičnine uživali v **nižjih stroških** vzdrževanja in delovanja toplotne črpalke.

Tako vrt kot vodna vrtina sta simbola **trajnostnega** in ekološko ozaveščenega načina življenja, ki prinaša koristi tako za trenutne kot bodoče generacije, skrbno uravnotežena z naravo in tehnologijo.

Za več informacij kontaktirajte podjetje KRONOTERM na info@kronoterm.com ali na 080 23 22.

KRONOTERM 1976

TOPLLOTNE ČRPALKE

www.kronoterm.com

Nevarna živila na naših policah: za proizvajalce do 32.000 evrov kazni

V ZADNJIH TEDNIH SMO BILI PRIČA ODPOKLICEM MANDARIN, SOJE, JAGOD, ČRNOOKEGA FIŽOLA IN KORENJA. PRI VSEH NAŠTETIH PRIDELKIH SO UGOTOVILI PRESEŽNE VREDNOSTI PESTICIDOV, PRI KORENJU PA PRISOTNOST TEŽKE KOVINE, KI JE V PRESEŽNIH VREDNOSTIH LAHKO RAKOTVORNA.

Poglejmo podrobneje: v mandarinah iz Hrvaške so ugotovili presežno vrednost pesticida klorpirifosa, v soji iz Argentine presežno vrednost pesticida klotianidina, v zamrznjenih jagodah iz Grčije pa presežno vrednost pesticida propamokarba. V korenju, ki so ga pridelali v zelenjadarstvu v Voklem, prodajali pa tudi prek Kmetijske zadruge Cerklje, je bila odkrita težka kovina kadmij.

Med drugim so ga 40 kilogramov zaužili otroci enega izmed vrtcev na Gorenjskem. Strokovnjaki Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ) so starše pomirili in dejali, da kratkotrajna izpostavljenost nekoliko povečanim vrednostim kadmija ne bi smela prinašati tveganja za zdravje. Inštitut pojasnjuje, da je kadmij v hrani posledica onesnaženosti tal in vode tako iz naravnih virov kot iz antropogenih dejavnosti. Kadmij v zemlji in vodi prehaja v rastline in vodne organizme ter se akumulira v prehranski verigi.

Na kaj vpliva ta težka kovina?

Po navedbah NIJZ kopičenje kadmija v ledvicah povzroča okvaro tega organa, ki posledično začne izločati beljakovine, sladkorje in aminokisline v urin. Natančneje, njegovo kopičenje v telesu povzroča motnje v metabolizmu kalcija, fosforja in vitamina D, posledično pa osteomalacijo (zmanjšano mineralizacija in mehčanje kosti) ali osteoporozo (izgubo gostote in krhkost kosti). Ni povsem jasno, ali se to pojavi zaradi predhodne okvare ledvic ali neposrednega vpliva kadmija.

Problem pesticidov

Pesticidi so snovi ali mešanice snovi, namenjene preprečevanju razvoja, nadzoru ali uničevanju škodljivih organizmov, vključno s povzročitelji in prenašalci bolezni rastlin, živali in ljudi ter neželenimi vrstami rastlin ali živali, ki povzročajo škodo. Obstaja več kot 1000 aktivnih snovi, registriranih kot pesticidi, z njihovo kombinacijo pa dobimo kar več kot 16.000 različnih pesticidov, ki so danes na trgu.

Če smo manjšim koncentracijam izpostavljeni dlje časa, lahko pride do kroničnih zastrupitev. Težki toksični učinki prizadenejo živčevje, krvotvorne in spolne organe, ledvice, jetra, posledice so lahko tudi hormonske motnje in okvara plodu med nosečnostjo ter razvojne motnje in rak. Ob tem Slovence skrbi, kaj imajo v svojem hladilniku.

Kaj in koliko delajo inšpekcije?

Temeljno načelo zakonodaje na področju varnosti hrane je, da je primarna odgovornost za varnost živil vedno na strani izvajalcev dejavnosti. Ti imajo notranji nadzor, s katerim zagotavljajo, da so živila, ki jih dajejo na trg, varna. Z notranjim nadzorom preverjajo skladnost surovin ter ustreznost proizvodnih postopkov in tudi končnih izdelkov. Če nepravilnosti ugotovijo med proizvodnim procesom, takšno živilo sploh ne pride na trg. Če nepravilnosti ugotovijo pozneje, ko je živilo že v prometu, morajo izvajalci dejavnosti izvesti postopke umika oziroma odpoklica.

V naši državi se z varnostjo hrane ukvarjajo:

- Zdravstveni inšpektorat RS na področju prehranskih dopolnil, otroške hrane, živil za posebne zdravstvene namene in energijsko omejenih diet;
- Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo na področju vina in
- Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (UVHVV) na področju vseh preostalih živil.

Po pojasnilih MKGP se nadzor izvaja po ustaljenih protokolih, tako z inšpekcijskimi pregledi kot vzorčenji, in sicer v notranjem prometu in ob uvozu. Obe vrsti nadzora se izvajata v skladu z rednim letnim načrtom, ki je osnovan na podlagi ocene tveganja, vedno pa se določen del kadrovskih in finančnih sredstev nameni za dodatne oziroma izredne nadzore.

(Ne)varno

Dejstvo je, da absolutne varnosti hrane ni mogoče zagotoviti, vendarle pa lahko trdimo, da je v Sloveniji hrana varna, kar potrjuje majhen delež neskladnih rezultatov analiz uradnega monitoringa in majhno število prijav zastrupitev s hrano.

Tudi trenutno povečano število objav o neskladnih živilih, ki vznemirjajo marsikoga, je posledica spremenjenega načina obveščanja, ki se je začel izvajati v mesecu oktobru. UVHVVR namreč javnost obvešča o vseh neskladnih živilih, ugotovljenih v okviru uradnega nadzora, ne glede na to, ali je živilo na podlagi ocene tveganja ocenjeno kot varno ali nevarno, ter ne glede na to, ali je živilo že potekel rok uporabnosti. Poleg obvestil v zvezi z uradnimi vzorci UVHVVR povzema tudi vse odpoklice nevarnih živil, ki jih izvajajo izvajalci dejavnosti. Ti odpoklici so posledica ugotovljenih neskladnosti, ki lahko predstavljajo tveganje za zdravje ljudi in so jih izvajalci dejavnosti ugotovili v okviru svojih notranjih nadzorov ali pa so bili sproženi zaradi informacije, ki so jo prejeli prek sistema EU RASFF (izvor nevarnega živila je bila druga država članica ali pa tretja država).

Poleg tega je zakonodaja na področju varnosti živil EU med strožjimi na svetu, kar pomeni, da so merila za številne dejavnike tveganja, kot so na primer težke kovine, določene na podlagi načela Alara, kar pomeni tako nizko, kot je razumno možno doseči. Poleg tega veliko živil, ki so na podlagi ocene tveganja sicer ocenjena kot nevarna, ne predstavljajo samodejno tudi takojšnjega tveganja za zdravje ljudi. Pri tem gre za živila, ki so ocenjena kot nevarna zaradi dolgotrajnih učinkov na zdravje, ob predpostavki, da bi jih ljudje uživali daljše časovno obdobje. Zato je pomembno, da se z notranjimi nadzori izvajalcev dejavnosti kot tudi z rednim spremljanjem čim prej ugotovi prisotnost takšnih živil in se tudi odstranijo iz prometa.

K odpoklicem in kaznim

Lani je bilo odpoklicev 124, leta 2021 135, leta 2020 106 in letos do zdaj 108. Pri teh statistikah je pomembno vedeti, da vse objave oziroma odpoklici niso posledica ugotovitve nevarnih živil v Sloveniji, ampak so bila nevarna živila po poreklu iz drugih držav članic oziroma iz tretjih držav.

Za kršitelje so predvidene tudi globe. Od 15.000 do 32.000 evrov se kaznuje pravno osebo, če daje v promet živila, ki niso varna, enaka kazen doleti tiste, ki ne izvedejo umika in odpoklica. Z globo od 3000 do 10.000 evrov se za prej omenjene prekrške obremenijo tudi samostojne podjetnike ali posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Globa v višini od 1500 do 2000 evrov se izreče tudi odgovorni osebi pravne osebe ali odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika.

Živila so torej resna stvar in se z njimi ne gre šaliti, v prvi vrsti proizvajalci, dalje predelovalci in trgovci, saj moramo uživati čim bolj zdravo, neoporečno in nekontaminirano hrano.

Vir: Zdrava prehrana Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede, Univerza v Ljubljani

Blaž Turnšek

Stara in nova imena mesecev

V preteklosti so se pri nas uporabljala stara imena za mesece, ki so povezana z dogajanjem na poljih, travnikih, v sadovnjakih, vinogradih in gozdovih.

Danes za poimenovanja mesecev uporabljamo latinizirana imena. Rimljani so mesece poimenovali kar po svojih bogovih, cesarjih in številih.

Tokrat vam predstavljamo mesec JANUAR.

Staro ime

PROSINEC

Ime je dobil po prosu, saj je bil to mesec, zaznamovan z lakoto. Proso je bilo nekoč simbol blaginje.

Pregovor za januar

Kadar prosinec odpira dežnike, žetve poletne ne bodo velike.

Novejša imena

JANUAR

Ime je dobil po rimskem bogu začetka in konca Janusu, ki je imel dva obraza. Z enim je gledal naprej v prihodnost, z drugim pa nazaj v preteklost.

Vir: splet

Mihael Frankovič

KMETIJSKA ZADRUGA POLZELA

DRVA NA PALETI

240,00€

PELETI LESNI A1

5,40€

VELIKA IZBIRA MALIH SEMENSKIH

VREČIC, ŽE NA ZALOGI!

Kupujte ceneje, zaupajte se najboljšim

Veseli december v vrtcu

Tudi najmlajše Vrtca Polzela je december preteklega leta razveseljeval na vsakem koraku.

Gremo na lučke

15. decembra 2023 smo sodelovali na lokalnem dogodku Tisoč lučk v parku Šenek, kjer smo zaposleni vrtca in šole pomagali pri postavitvi lučk v obliki simbolov šole in vrtca.

V popoldanskem času so za popestritev dogajanja v čarobnem parku in za vesel sprejem dobrega moža Božička poskrbele vzgojiteljice našega vrtca, ki so pripravile priložnostno predstavo Rdeča kapica ter z njo razveselile vse najmlajše in malo starejše obiskovalce.

Čarobni prizori iz parka Šenek

Rdeča kapica in obisk dedka Mraza

V Vrtec Polzela se je prikradel pravljичni mesec december. Skupaj smo okrasili igralnice, peli pesmice ob spremljavi klavirja in se družili v prijetnem in veselem vzdušju. V dvorani Kulturnega doma Polzela so nam vzgojiteljice gledališke skupine 19. decembra 2023 zaigrale igrice Rdeča kapica, v katero pa je z dobrimi nameni zašla tudi čebelica. Letos je pri nas namreč mnogo čebelic, saj je knjižna zbirka Čebelice pred kratkim praznovala 70. rojstni dan.

Po predstavi nas je skupaj z gospo Božičkovo obiskal dedek Mraz. Oba sta se z nami družila celo dopoldne, z njima smo se tudi fotografirali. Seveda pa nista pozabila na darila, ki jih je doniralo podjetje Hofer.

S predstave z Rdečo kapico

V družbi z dedkom Mrazom je vselej zabavno.

Praznično druženje najmlajših

»Cin, cin, cin, cin, cin, cin, zvončki pojejo« in naznanjajo veselje in radost, ki ju prinaša mesec december. Praznično veselje se je naselilo tudi v vrtcu. Najmlajši škratki smo si pričarali praznično vzdušje z izdelavo okrasov, krašenjem smrečice in igralnice, odpiranjem adventnega koledarja in sajenjem božičnega žita ter se veselili prihoda dobrih mož. Skupaj z vrstniki smo se igrali, rajali in ob spremljavi kitare prepevali pesmice.

Praznično tudi z najmlajšimi ➤

Obisk Pravljíčne dežele

Najstarejši oddelki vrtca smo se v sredo, 20. decembra 2023, odpravili na pravljíčno dogodivščino v Celje. Dogodivščina se je začela z vožnjo z vlakom, kar je bilo za otroke že samo po sebi navdušujoče. Ob prihodu v Celje smo se sprehodili skozi praznično okrašeno mestno jedro in si ga dobro ogledali. Ustavili smo se v Pravljíčni deželi, kjer so nam pravljíčni junaki pripovedovali svoje zgodbe o prijateljstvu in dobrih delih. Zaplesali smo s škrti, princem in žirafó. Ob koncu smo z žirafó obiskali še preddverje Muzeja novejšé zgodovine, tam zapeli nekaj pesmic in obljubili, da naslednjí obíščemo še brlog Hermana Lisjaka. Vse skupaj je bilo prav čarobno. Nasmehi, zadovoljstvo in dobra volja na otroških obrazih pa so povedali, da so otroci uživali v vsakem trenutku.

▲ V celjski Pravljíčni deželi

Tako je bil prav vsak dan decembra obogaten z majhnimi presenečenji, radostmi, v čudovito okrašenih igralnicah in drugih prostorih vrtca, po hodnikih so odzvanjale božíčne melodíje, díšalo je po piškotih in božíčnem čaju, na obrazih pa so se svetili nasmehi in dobra volja. Prav zato lahko upravičeno trdimo, da je za nami čaroben zaključek leta, ki nam je pomagal pogumno stopiti v novo koledarsko leto.

Natalija Skornšek, Bernardka Sopčič in vzgojiteljice oddelkov 1–2 ter 12–15

Veseli december na šoli

V zadnjem tednu pred začetkom novoletnih počitnic pripravimo za učence in tudi učitelje pestro dogajanje, ki ga poimenujemo Veseli december. Tudi letos ni bilo nič drugače.

Začnimo športno. Aktiv učiteljev športa je rekreativni odmor v decembru organiziral v obliki medrazrednih tekmovanj v košarki in boju med dvema ognjema. Zmagovalci bodo znani v januarju. Za šestošolce je bil zadnji teden smučarski, saj so na Arehu uživali v radostih zimske šole v naravi. Učenci od 1. do 5. razreda so v športni dvorani premagovali ovire Minitlona, ki ga je pripravil Dejan Nikolič Koprivec. Športne dejavnosti s čajanko so si v sklopu projekta »Fit učitelj« privoščili tudi učitelji.

Družili smo se z upokojenimi delavci šole, prostovoljci so z mentorico Majdo Pur obiskali starejše v Domu upokoencev Šenek, za vseslovensko akcijo *Mala pozornost za veliko veselje* pa so izdelali veliko voščilnic.

Učiteljice in učitelji oddelkov podaljšanega bivanja so letos pripravili posebno predstavo *Rdeča kapica*, ki so jo odigrali povsem brez besed. Da je bila privlačna, so poskrbeli za izborom odlične glasbe in seveda s pantomimo ter kostumi. Predstavo so odigrali za upokojene delavce šole ter za vse učence od 1. do 5. razreda, tudi na podružnični šoli v Andražu.

▲ Minitlon v športni dvorani

◀ Rdeča kapica v izvedbi učiteljev OPB

Preberi mi pesmico, preberi mi pravljico

V sredo, 20. decembra 2023, smo v šolski knjižnici pripravili srečanja s polzelskimi ustvarjalkami, ki so na poseben način povezane s šolo. Tri so mamice otrok, ki obiskujejo našo šolo ali vrtec, dve sta naši vzgojiteljici iz vrta.

Najprej se je petošolcem predstavila **Tina Čas**, ki je poleti izdala svojo prvo slikanico **7-nočnice**. Petošolka Sofija Veber je avtorico najprej predstavila. Izvedeli smo, da se Tina Čas ukvarja z res veliko stvarmi. Je mlada mamica, aktivna na različnih področjih. Je dobredelnica, predstavnica sinovega razreda, organizatorka raznih dogodkov ... Kot grafična oblikovalka sodeluje pri mnogo projektih. Sodelovala je pri publikaciji za Nordijski center Planica, oblikovala je embalažo za koruzno punčko, sodelovala pri promociji gradu Komenda, pri oblikovanju knjige 110 let kulture in prosvete v Andražu nad Polzelo. Vsak mesec pa pride v naše roke Polzelan, oblikovan po njeni meri.

Letos poleti je izšla njena prva knjiga 7-nočnice s podnaslovom *Ko pliškoti oživijo*. Na obisku v šolski knjižnici nam je prebrala dve zgodbici iz svoje knjige, in sicer Zmešnjava pri pakiranju božičnih daril in Zgodba o ježku Valčiju z mehкими bodicami. Obe zgodbici smo pozorno poslušali in bili sta nam zelo všeč. Ob koncu smo Tini Čas postavili še nekaj vprašanj, na katera nam je z veseljem odgovorila.

▲ Tina, preberi nam pravljico!

Drugošolcem in četrtošolcem je svojo knjigo predstavljala tudi vzgojiteljica **Anija Kokot**. Ne samo, da je svojo pravljico o miškah v gozdu recitirala, napisana je namreč v verzih, in pokazala ilustracije, učence je naučila tudi nekaj plesnih gibov in pesmico o muhi in pajku.

▲ Anija, preberi nam Miško malo!

Katera izmed sedmih zgodb je vaša najljubša?

Najraje imam pravljico Zgodba o ježku Valčiju z mehкими bodicami.

Kako dolgo ste pisali knjigo?

Od začetka pisanja do izdaje knjige je minilo šest mesecev. Nekaj zgodb sem imela že v glavi, nekaj pa sem jih dodala.

Kako ste se počutili, ko ste pisali knjigo, in kako, ko je bila knjiga izdana?

Ko sem pisala knjigo, sem to počela z navdušenjem, saj sem se podala v nekaj novega in hkrati upala, da mi uspe narediti lepo knjigo in da jo bodo otroci z navdušenjem prebirali. Ko je bila knjiga končno zunaj, izdana, pa so prišli občutki neizmerne sreče in ponosa.

Kako ste se domislili naslova za knjigo?

Ker je sedem dni v tednu in ker je sedem pravljico število. Za vsak dan v tednu ena zgodba. Podnaslov *Ko pliškoti oživijo* pa, ker so naše domače plišaste igrače resnično oživele v naših domišljajah.

Kje ste dobili navdih za knjigo?

Navdih sem dobila pri svojih dveh sinovih, Žanu in Patriku. Vsak večer sem jima pripovedovala pravljice o njihovih plišastih živalih in zelo rada sta jih poslušala. Problem je nastal, ko mene ni bilo doma in drugi družinski člani niso znali pripovedovati takšnih pravljic. Zato sem zgodbe zapisala v knjigi.

Sofija Veber

- Knjiga mi je bila všeč, ker je razburljiva, zabavna in berljiva. V pravljici nastopajo miška, jazbec, sraka, volk, zajec, mišek, polž, krt, kobilica, mravlje, pikapolonica, čebela in deževnik. Miška rada pleše, raziskuje in poje. V knjigi je miška dobrega srca. Miška se uči plesati, išče polžka, da bi ga spoznala, na koncu pa poje pesmico in se veseli, ker zna plesati in pozna gospoda polžka. Miška ima majhne oči, smrček z dolgimi brčicami, velika ušesa in usta. Ima dva para nog, telo, na njem pa rožnato krilo z rožicami in lasno sponko iz kostanja. S sabo ima vedno torbo, na kateri je črka M kot MIŠKA.

Ana Bašič Fekonja, 4. r.

- Knjiga mi je bila všeč, saj govori o prijateljstvu. Pisateljica Anija Kokot nam je prebrala prvo pravljico iz knjige Miška mala. Naučili smo se tudi ples in pesem. Pesem smo prepevali tudi pri glasbi.

Nik Kok, 4. r.

Drugošolcem sta se predstavili **Julija Žohar** in njena mama **Sabina Plaznik**. Poznamo jo predvsem kot fotografkinjo in novinarko, tokrat pa se je skupaj s svojo hčerko predstavila kot gledališka umetnica. Najprej je povedala nekaj o kamišibaju, japonski obliki pouličnega gledališča za otroke. Nato sta se obe predstavili s kamišibaj predstavo *Kura in jajce*. Predstava je bila na srečanju kamišibaj gledališč v Ljubljani nagrajena za svojo izvirnost. Po predstavi so drugošolci še dolgo razpravljali, ali je bila prej kura ali jajce.

▲ Sabina in Julija, povejta nam zgodbo!

Prvošolce je nato v vrtec povabila **Sabina Posedel**, ki poleg svojega dela v vrtcu zelo rada pesni. Mislili so, da jim bo prebrala nekaj svojih pesmic iz knjige *Hitro pod odejo*, ki jo je izdala 2019 in ki so jih sami ilustrirali. Pa so ravno 20. decembra 2023 iz tiskarne prispele še sveže *Škratovaške* pesmi. Z navdušenjem so prisluhnili novim škratovski navihanim in duhovitim umetninam. Z njimi je razveselila tudi učence na podružnični šoli v Andražu.

▲ Sabina, preberi nam pesmico!

Prvošolci so se v razredu najprej družili s še eno mamico ustvarjalko, ilustratorko **Andrejo Vidmajer**. Poučila jih je, kako nastane risba, kako se je lotiti, jim pokazala svoje izvrstne ilustracije, nato pa so skupaj ilustrirali pesmice Sabine Posedel.

▲ Andreja, pokaži nam ilustracije!

Zadnji šolski dan v 2023

Zadnji dan se je začel z ogledom filma Čigava bo jelka?, ki so ga učenci izbirnega predmeta gledališki klub odigrali in posneli z mentorico Marijo Kronovšek ter snemalko in montažerko Lucijo Cestnik.

V športni dvorani je po malici ponovno zadonela Zdravljica. Učenci so skupaj z mentoricami pripravili bogat kulturni program in tako praznovali državni praznik, dan samostojnosti in enotnosti.

Alja Bratuša

▲ Proslava – preplet glasbe, plesa in domoljubnih besed

Šola ima talent

Na zadnji šolski dan v letu na OŠ Polzela tradicionalno poteka prireditev Šola ima talent, na kateri sodelujejo učenci od 1. do 9. razreda, pridruži se tudi naša podružnična šola POŠ Andraž.

Letos smo se najstarejši člani šolske skupnosti odločili, da ponovno organiziramo to prireditev. Da pa to ne bi bili povsem navadni talenti, smo morali določiti temo prireditve. Za rdečo nit smo izbrali dve svetovno znani glasbeni in filmski podelitvi nagrad, oskarje in grammyje. Malo smo premetali besede, črke in pomen prireditev ter začeli pisati scenarij za prireditev Polzela pod zvezdami, ki je nato bila 22. decembra 2023.

Za prvo nagrado se je potegovalo 13 razredov, ki so se iz predizbora uvrstili v finale. Bilo je nekaj plesnih, nekaj pevskih, nekaj glasbenih točk in video, ki nas je vse zelo nasmegal.

Po nastopu vseh točk je sledilo glasovanje, ko so glasovali učenci vseh razredov s svojimi razredničarkami in vsi drugi učitelji. Prvo mesto je ponosno zasedel 2. a, ki se je s svojim plesnim nastopom dotaknil svetovno znanega športa – nogometa in navijaštva, ki ta šport spremlja.

Organizatorji prireditve Šola ima talent

Skozi celotno prireditev so nas popeljali štirje voditelji: Lukas Kolenc, Neja Jankovič, Sofia Štih in Tim Vranič. Za scenarij sta poskrbeli Živa Verdev in Neja Jankovič, za predstavitev na platnu pa Sofia Laul. Bil je izziv, bilo je težko, a smo se zabavali in na koncu nam je uspelo.

Celotnega dogodka nam ne bi uspelo tako dobro pripraviti in izpeljati brez mentorstva ravnateljice Bernardke Sopčič in Boruta Petriča, ki je poskrbel za ozvočenje in glasbo.

Nastop zmagovalcev

Vesetje organizatorjev in zmagovalcev ob koncu prireditve

Zmagovalni razred se je po koncu prireditve posladkal s torticami, ki so jih pripravile naše kuharice, za spomin pa so jim ostali majhni plišasti medvedki in Božički. Prepričana sem, da so se ob pogledu na nagrado vsem cedile sline, a še dragocenejši so spomini na ta zabavni dogodek, ki ga vsi vsako leto željno pričakujemo že vse od septembra.

Organizatorji vam želimo lepo, mirno, veselja polno in predvsem ustvarjalno leto 2024.

Sofia Laul, 9. r.

Šolsko karate tekmovanje v Preboldu

V soboto, 9. decembra 2023, je Karate klub (KK) Polzela v Preboldu gostil šolsko ligo Kofukan. Na tekmovanju je nastopilo 95 tekmovalcev iz 12 klubov.

Tekmovanja so se poleg številnih domačih udeležili še tekmovalci iz karate klubov Dinamik Celje, KK Hrastnik, TVD Partizan Ljutomer, KK Seki, SKK Oplotnica, KK Rogaška Slatina, KK Petrovče, KK Brežice, KK Radeče in KK Mirna Peč.

V prvem delu tekmovanja so se zvrstili nastopi kat, temu pa so sledili športni boji. Polzelski klub je osvojil 9 zlatih, 16 srebrnih in 28 bronastih kolajn. Zmagovalci so postali Oskar Pižorn, Benja Mešič, Filip Abraham, Maks Vidmajer, Žan Novak in Julija Kramer. V skupnem seštevku smo osvojili odlično prvo mesto.

Vsem čestitamo za pogumne nastope in odlične dosežke. Iskrena zahvala gre seveda tudi vsem karateistom in staršem za pomoč pri organizaciji.

Luka Deberšek

▲ Žan Novak, obetavni mladi karateist (drugi z leve)

Na letnem šahovskem turnirju zmagal Štefan Šincek

Šahovski klub Polzela, katerega predsednik je Tomi Masnec, je delaven skozi vse leto. Tako so letos pripravili 42 hitropoteznih turnirjev. V letu 2023 se je število udeležencev oziroma šahistov povečalo, tako da je v povprečju na turnirju sodelovalo 30 udeležencev iz raznih šahovskih društev Spodnje Savinjske doline. Igrajo ob nedeljah dopoldne v mali dvorani Kulturnega doma na Polzeli.

▲ Prejemniki pokalov ob zaključku leta

Prvo mesto je osvojil Štefan Šincek iz Šahovskega kluba Savinjančan iz Šempetra, ki je na vseh turnirjih zbral kar 500 točk (zmag in remijev), na drugo mesto se je uvrstil Ivan Lorenčak s 415 točkami in na tretje Radovan Krajnc s 402 točkama (oba člana Šahovskega društva Griže).

V nedeljo, 24. decembra 2023, pa so pripravili še zadnji, novoletni turnir, na katerem je med 22 nastopajočimi zmagal Grega Grčar iz Šahovskega društva Polzela, pred Milanom Vidičem in Ivanom Lovrenčakom (oba Šahovsko društvo Griže).

Tone Tavčer

Pohod na Goro Oljko

V torek, 26. decembra 2023, na dan samostojnosti in enotnosti smo se krajani zaselka Lovč v Andražu nad Polzelo že tretjič udeležili tradicionalnega pohoda na Goro Oljko.

Glede na praznični datum in sončno vreme smo dobro razpoloženi del poti prehodili po Andraški poti. Na cilju smo se medgeneracijsko družili, izmenjali svoje izkušnje in se poselelili ob glasbi ansambla Zven gora, ki ga sestavljajo mladi glasbeniki iz našega zaselka.

Mateja Plaskan

Del poti so pohodniki prehodili po Andraški poti.

Drsanje je tako preprosto, letos prvič v parku Šenek

Občina Polzela se je tudi letos odločila, da v zimskem času ponudi svojim občanom drsališče na prostem. Najbolj veseli so ga seveda najmlajši. Na krajšem odprtju je v ponedeljek, 8. januarja 2024, nastopila Palčica Drsaličica Cvetka Marjetka.

Drsališče je letos prvič postavljeno na prireditvenem prostoru v parku Šenek od začetka januarja in vse do 4. februarja 2024. Odprto je vsak dan med 17. in 21. uro, ob sobotah in nedeljah pa med 10. in 22. uro. Površina za drsanje je umetna, a kakovostna in omogoča občutek drsanja na pravem ledu.

Prednost takšnega drsališča je tudi, da lahko obratuje v toplejših dneh in predstavlja nižje stroške vzdrževanja.

Pridobitve so najbolj veseli otroci in tudi starejši. Drsanje je brezplačno, mogoča pa je tudi brezplačna izposoja drsalk. Vsako soboto ob 10. uri bo z otroki na drsališču zaplesala razigrana Palčica Drsaličica Cvetka Marjetka iz domačega Društva Dobra ideja. Lepo vabljeni, da se nam pridružite.

Lidija Praprotnik

Mladi drsalci v družbi Palčice Drsaličice Cvetke Marjetke

**Drsališče
na prostem v parku Šenek**

Odprto do 4. 2. 2024

**Brezplačno drsanje,
z možnostjo izposoje drsalk:**

od ponedeljka do petka od 17. do 21. ure
od sobote do nedelje od 10. do 22. ure

Vabljeni, z veseljem vas pričakujemo ...

OBČINA POLZELA

Prijetno prednovoletno druženje

December je čas, ko je prav, da se ozremo nazaj v iztekajoče se leto in vidimo, kaj smo in česa nismo storili v letu 2023. Odkar sem leta 2016 prevzel vodenje Zveze športnih društev Polzela, so mi tovrstna druženja ob koncu leta pomemben dogodek.

▲ Druženje ob koncu leta je odlična priložnost za razmislek in pregled opravljenega dela.

Istočasno dobim informacijo, kaj se je dogajalo in naredilo ter kaj je treba postoriti v novem letu. Vsi predsedniki so odgovorni, da v svojih klubih in društvih poskrbijo za strokovnost in dovolj znanja, ki ga lahko dobijo v šolanjih za trenerje in strokovne delavce na področju športa. Moja naloga (tudi kot svetnika Občine Polzela) pa je tudi, da pomagam in poskušam povezovati šport z lokalno infrastrukturo in športnimi objekti. V Občino Polzela želim pripeljati vlagatelje vrhunškega športa in tako ponuditi možnost, da lahko naše občanke in občani, predvsem mladi, koristijo paleto športnih aktivnosti. Hvala tudi podžupanu Igorju Pungartniku, da si je vzel čas, povedal svoje mnenje in slišal, kaj je bilo narejeno dobrega ter seveda tudi, kaj nas vse skupaj še čaka, da postorimo.

Vsem športnim delavcem želim, da se jim cilji in želje v letu 2024 uresničijo, za kar vem, da je potrebno ogromno odrekovanja in truda.

Ivi Kapitler

Pohod v neznano

Vsako leto v decembru imamo pohodniki Društva upokojencev Andraž pohod v neznano. Tudi tokrat je bilo tako, in sicer smo se na neznano pot odpravili v petek, 15. decembra 2023, ob 9. uri zjutraj.

Domača vodnika Tone in Milena sta nas na startnem mestu pri Domu krajanov v Andražu nad Polzelo seznanila z vsemi podrobnostmi. Na pot smo se podali po gozdni in kar precej mokri poti do Bajhta in nato do Tomaža, kjer

smo se povzpeli na Vimperk (Vinski vrh), ki je vrh v Kamniško-Savinjskih Alpah in ima 448 metrov nadmorske višine. Na vrhu stoji cerkev sv. Miklavža, od koder se odpira krasen pogled na Polzelo in okoliške kraje.

Po krajšem oddihu smo pot nadaljevali v naselje Kopank v Podvinu pri Polzeli ter si ogledali prenovljeno rojstno hišo pesnice, pisateljice in publicistke Neže Maurer. Njeno življenje v teh krajih nam je predstavila prijazna Manica Štorman. Nato smo se vračali po poti čez Dobrič do Doma krajanov v Andraž nad Polzelo, kjer smo imeli malico in zaključili aktivno leto 2023.

Vsem pohodnikom želimo v letu 2024 zdravja in lahkinih korakov, organizatorjem pa novih idej.

Sonja Zajc

▲ Ob cerkvi sv. Miklavža na Vimperku

Veronikino razkritje skrivnosti iz Božičkove vasi

V četrtek, 21. decembra 2023, smo se zbrali ob novoletni smrečici v Občinski knjižnici Polzela v pričakovanju božične skrivnosti. Kdo bi znal bolje povedati zgodbo o Božičku, če ne prav Veronika Bastl!

▲ Zgodbe o Božičku otroke vedno očarajo.

Veroniko je na pomoč iz Finske poklical kar sam Božiček. Ker mu je zmanjkalo pomagačev, je vpoklical škratke, ki sicer živijo pod krinko v človeškem svetu. In zdaj veste tudi vi: Veronika je ena izmed Božičkovih pomagačev. Odzvala se je takoj, saj je treba rešiti Božič, Božiček pa potrebuje pomoč. In tako se je kar z letalom odpravila na Laponsko, v Božičkovo vas na gori Korvatunturi. Tam se skriva domovanje Božička, ki mu delajo družbo nešteti škrti in severni jeleni. Izvedeli smo, od kod prihaja dobri mož, kaj vse mora skupaj s škrti postoriti med letom in kako mu uspe dostaviti vsa darila na pravo mesto. Kako uspe Božičku v enem samem večeru obiskati prav vse otroke, bo za vedno ostala velika božična skrivnost.

Lepo smo se imeli v Veronikini družbi. Zaplesali smo, naučili smo se nekaj besed v finščini in ker je v Božičkovi vasi najljubša jed mlečni riž, smo se z njim tudi posladkali. Po izvirnem receptu gospe Božičkove ga je za nas pripravila škratovka Veronika.

Renata Novak

Praznovanje ob koncu leta

▲ Voditelji skupin na prednovoletnem srečanju

December je čas, ko se družimo in ozremo nazaj na iztekajoče se leto ter se veselimo za vse dosežke in opravljeno delo. Hkrati je priložnost za izražanje hvaležnosti vsem, ki so prispevali k uspehu in razvoju društva skozi vse leto.

S tem namenom smo v Medgeneracijskem društvu Mozaik generacij v četrtek, 28. decembra 2023, pripravili prednovoletno srečanje za voditelje skupin. Prijetno vzdušje je dodatno oplemenitilo praznovanje rojstnega dneva treh naših članic. Bilo je veliko smeha in pozitivne energije.

Ob koncu srečanja smo si zaželeli uspešno in srečno novo leto ter nazdravili na vsa prihajajoča sodelovanja v skupnosti Mozaik generacij.

Marjana Šmajš

Božič s Triom Vivere

Božično-novoletni koncert, ki je pod okriljem Občine Polzela že stalnica, je bil izveden v cerkvi sv. Marjete na Polzeli 25. decembra 2023, ko smo gostili Trio Vivere.

Trije izjemni vokalisti Matjaž Robavs, Aljaž Farasin in Rok Ferenčak, zbrani v tercetu Vivere, so nova zasedba, rojena iz zgodbe njihovih poslušalk in poslušalcev. Kot trio so prvič skupaj nastopili na dobrodelnem koncertu Klic dobrote v Celju konec leta 2017 in zbudili veliko pozornosti. Matjaž in Aljaž sta skupaj prepevala v eni najuspešnejših glasbenih zasedb pri nas, triu Eroika, ki je konec decembra

leta 2016 po desetletnem izjemno uspešnem delovanju končal svojo pot.

Navdušenje in zadovoljstvo nad Triom Vivere se je odražalo na obrazih in slišalo z aplavzi tudi v župnijski cerkvi sv. Marjete na Polzeli. Skozi lepoto glasbe in petja so nam pevci pričarali prijetne občutke ter morda kakšen nepozaben spomin. Zaradi do zadnjega kotička napolnjenega novega dela cerkve smo odprli tudi starega, pa še vedno so nekateri obiskovalci ostali zunaj, saj je cerkev pokala po šivih, kar pa je najlepše darilo izvajalcem in organizatorjem.

Božični prazniki nam predstavljajo čas, ko poglobljeno ozavestimo pomen družine ter tistega, kar smo in kar imamo. Božič ter dan samostojnosti in enotnosti sta dva velika praznika, ki jih praznujemo. V ta namen je zbrane v polni cerkvi nagovoril župan Jože Kužnik. Povedal je: »S tem božičnim koncertom smo zaokrožili in upočasnili praznični utrip. Naj se na svoj način sporočilo angelov iz betlehemske poljan dotakne vsakega izmed nas in naj bo bistvo praznovanja doživeto praznovanje v družbi najdražjih. Dan samostojnosti in enotnosti pa praznujmo z izobešeno zastavo, nasmehom na obrazu ter radostjo v srcu. Zahvala vsem, ki so kakor koli pripomogli k izvedbi koncerta.«

Župniku Urbanu Lesjaku se na tem mestu zahvaljujemo, ker nas vsako leto prijazno sprejme v hram in omogoči izvedbo koncerta.

Po koncertu je sledilo druženje pri cerkvi ob kuhanem vinu in čaju ter prijetnem kramljanju, ko ni manjkalo prijaznih voščil. Tukaj je še voščilo bralcem Polzelana ob vstopu v novo leto: vanj stopimo z obilo modrosti, zdravja in sreče.

Lidija Praprotnik

Jaslice v župnijski cerkvi na Polzeli

Čeprav je od božiča minilo že nekaj dni, še ni prepozno, da si v župnijski cerkvi na Polzeli ogledate jaslice. Na ta pomembni krščanski praznik nas bodo spominjale še vse do svečnice, 2. februarja 2024.

Dolga leta jih je postavljala družina Novak iz Orove vasi. Stanko in Marija Novak sta v to prijetno opravilo vpletla

tudi svoje otroke in vnuke. Njihovo tradicijo še naprej nadaljuje Sabina Pocajt z možem Emilom, vendar s to razliko, da zadnjih nekaj let prizor Jezusovega rojstva postavljata skupaj s prijatelji. Kot pravi Sabina, jim to predstavlja veliko več kot zgolj razmeščanje figur in mahu. Naredijo si sproščen dan, od jutra do pozne noči, kar ne bi mogel biti boljši uvod v božično-novoletne praznike.

▲ Pri postavljanju jaslic pomagajo tudi otroci.

Vsako leto nekaj novega

Morda bi si kdo mislil, da o tej zadolžitvi začnejo razmišljati nekaj dni prej, a ni povsem tako. »Prvi pogovori stečejo konec septembra, ko se dogovorimo, kako bodo tisto leto videti jaslice in kaj vse za to potrebujemo. V začetku oktobra se že odpravimo po mah, da se izognemo tveganju, da bi ga pobelil sneg,« pojasni Sabina. Tik pred božičem nato fantje izdelajo konstrukcijo. Pridružijo se jim še dekleta in otroci, ki razporedijo mah in postavijo figure. Na koncu vse počistijo. »Treba si je vzeti veliko časa, saj tega ne moreš postaviti kar na hitro. Trudimo se, da vsako leto naredimo kaj novega.« Smreko so precej let posekali v cerkvenem gozdu. Ker je ta vse praznejši, bodo zelo hvaležni, če jo bo v prihodnje župniji kdo, ki mu je v napoto ali je ne potrebuje, daroval v ta namen.

Opravilo, ki povezuje

Sabina dodaja, da se jim lahko pri postavljanju pridruži vsakdo. Ne gre za obvezo, temveč priložnost za sproščeno predpraznično druženje, ki povezuje. »Župniku Urbanu se zahvaljujemo za vso pomoč in podporo, ki nam jo nudi pri postavljanju jaslic. Še naprej se bomo trudili, da bomo za Njega – kralja, ki prihaja, pripravili prostor v jaslicah in naših srcih,« sklene Sabina Pocajt.

Špela Ožir

▲ Franci Horvat nas je s slikovitimi fotografijami popeljal na Bali.

S Francijem Horvatom na Baliju v Občinski knjižnici Polzela

Popotnik, fotograf, alpinist, pisatelj in predavatelj Franci Horvat že nekaj let navdušuje obiskovalce knjižnic s fotografijami in predstavitvami različnih destinacij. Vsako potovanje skrbno načrtuje in ga doživlja z dušo in telesom. Njegova predavanja so zato iskrena in prepričljiva.

V Občinski knjižnici Polzela je drugi četrtek v januarju 2024 predstavil Bali, ki ga je septembra lani obiskal s svojo družino. Bali je eden izmed številnih otokov Indonezije. Smaragdne barve morja, živahne barve rastlinja, slastna kuhinja, templji, a tudi kradljive opice in še kaj so značilnosti, zaradi katerih je Bali za marsikoga sanjsko potovanje. Začeli smo v Kuti, od tu pa nas je popeljal na vse strani otoka s krasnimi fotografijami.

Irena Štusej

Trikraljevski koncert - praznik prepevanja in igranja božičnih pesmi

V začetku januarja v polzelski župnijski cerkvi sv. Marjete že vrsto let tradicionalno poteka trikraljevski koncert. Gre za pravi praznik prepevanja in igranja božičnih pesmi, ki ga s številčno udeležbo in bogatimi aplavzi nagradijo navdušeni obiskovalci.

 Vokalno-instrumentalna skupina Margareta

Prijetno in doživeto je bilo tudi na letošnjem koncertu v nedeljo, 7. januarja 2024. Nastopili so Polzelski trikraljevski koledniki, Vokalna skupina Lastovka, Cerkevni otroški pevski zbor Cekinčki, Vokalno-instrumentalna skupina Margareta, Otroški in mladinski pevski zbor OŠ Polzela, Moški pevski zbor Polzela, citrarski duet Neli in Kamen Zidar Kos, Združeni mešani pevski zbor Polzela in Mešani pevski zbor župnije Andraž.

Ob koncu je zbrane pozdravil domači župnik Urban Lesjak ter se zahvalil vsem nastopajočim za pripravljen program in obiskovalcem za obisk. Po koncertu je bilo še sproščeno in prijetno druženje vseh pred cerkvijo.

Tone Tavčer

Jaslice okrog župnijske cerkve

Društvo Dvorec je drugo leto zapored organiziralo postavitve jaslic na Polzeli okrog župnijske cerkve. Na spletni strani Slovenia.info sem prebrala, da jaslice spadajo med bolj priljubljene

simbole božiča v Sloveniji. Stojijo pod smrečicami v cerkvah in v mnogih slovenskih domovih. Vsako leto se vrstijo uprizoritve živih jaslic, ki jih lahko najdete v več slovenskih mestih.

Letos je bilo postavljenih 13 jaslic različnih slogov in velikosti. Začeli smo 23. decembra 2023 z blagoslovom jaslic, ki ga je izvedel župnik Urban Lesjak, udeležilo pa se ga je več tistih, ki smo jaslice postavili, in tudi drugi, ki so v lepem ambientu z nami nazdravili s kuhanim vinom. Sodelovala je skupina iz družinske kateheze župnije. Jaslice so bile izdelane iz blaga. Jože Žlaus iz Vojnika je iz svoje kolekcije prispeval troje jaslic. Estera Kužnik je kvačkala lepe figurice, skupina deklet iz Ljubljane pa jih je naredila iz plute. Družina Sitar je

izdelala lesene, ki so pozdravljale ljudi ob vstopu v cerkev. Člani društva smo postavili različne jaslice, ki si jih lahko ogledate na Facebook strani Društvo Dvorec. Obiskovalci so si jaslice prišli ogledat iz različnih krajev, kot so Braslovče, Vojnik, Celje, Ljubno ob Savinji, Žalec, Prebold, Šempeter, seveda pa so bili tudi s Polzele in iz Andraža nad Polzelo. Občina Polzela je poskrbela za razsvetljavo.

Projekt jaslice uspe, ker zaupamo delo drugim. Včasih se zdi, da bo nekaj narobe - ali bo veter, sneg, dež ali morda kdo, ki bo nevljudno ravnal. Poleg vetra in dežja smo izkazovali vljudnost in spoštovanje do dela drugih. Hvala vsem.

Carmen Maria Fernandez

 Jože Žlaus, ki je na ogled postavil troje jaslic, in Carmen M. Fernandez iz Društva Dvorec

Popestrili deževno januarsko soboto

Koledniki so v soboto, 6. januarja 2024, po Občini Polzela obiskovali domove in oznanjali veselo novico Jezusovega rojstva. Župnija Polzela se je tudi letos pridružila dobrodelni trikraljevski akciji z geslom "naše veselje za srečo drugih", v sklopu katere se veroučenci preoblečejo v Svete tri kralje in hodijo po domovih ter zbirajo darove za revne lokalne skupnosti po svetu.

Po navadi so polzelske domove obiskali med božičem in novim letom. Letos so se odločili za soboto, 6. januarja. Veroučenci pod vodstvom Anuške Slokar in Aleksandre Jurak so v treh skupinah z obiskom popestrili turobno deževno januarsko soboto vsem družinam, h katerim že tradicionalno prihajajo. Za njihov obisk se lahko v župnišču na novo prijavi kdor koli in z veseljem bodo naslednje leto zavili tudi k njim.

Trikraljevska akcija že več kot trideset let poteka pod okriljem Misijonskega središča Slovenije. V tem času jim je s pomočjo vseh dobrih ljudi uspelo zgraditi, obnoviti ali dograditi ogromno šol, vrtcev, pastoralnih domov, športnih igrišč in še kaj, da bi otrokom v misijonskih deželah omogočilo dostojnejše in predvsem prijetnejše življenje. Izku-

Ena izmed treh skupin kolednikov v družbi vodje Aleksandre Jurak

piček letošnje nabirke bo namenjen lokalnim skupnostim v Ugandi, Ruandi, Angoli, Braziliji, Etiopiji, na Madagaskarju in v Albaniji.

Špela Ožir

Quilling delavnice

Udeleženke delavnice

V četrtek, 4. januarja 2024, smo zaključili 30-urne delavnice papirne filigracije, imenovane quilling, ki so pod okriljem večgeneracijskega centra UPI Ljudske univerze Žalec potekale v medgeneracijskem centru na Polzeli.

Quilling je tehnika zvijanja širših in ožjih barvnih trakov v zvitke različnih oblik. Ti se nato v izbranem vzorcu nalepijo na izbrano površino. Tehnika je primerna za stensko dekoracijo, okraševanje voščilnic in vizitk.

Delavnice je vodila Irena Solar, ki je znanje pridobila ob udeležbi projekta Erasmus v Turčiji.

Udeleženke so bile nad tehniko papirne filigracije navdušene, kmalu so osvojile potrebno znanje in so pod njihovimi spretnimi prsti nastali čudoviti izdelki, ki smo jih na koncu razstavili.

Ustvarjanje s to tehniko bomo nadaljevali tudi v letu 2024. Vabimo vse, ki se je želite naučiti in narediti kaj lepega, da se nam pridružite.

Marjana Šmajš

Prehrana na Polzeli v začetku 20. stoletja: *primer družine Repnik*

Že nekaj časa smo v Sloveniji priča razmahu televizijskih oddaj, resničnostnih šovov ter takšnih in drugačnih tekmovanj v povezavi s prehrano. Po eni strani jim lahko očitamo plehkost, saj so tematike, povezane z zadovoljevanjem osnovnih človeških potreb, ciljno usmerjene k množicam, ki ne hrepenijo po poglobljenih vsebinah. Po drugi strani pa ni mogoče zanikati, da potrebe, kot je prehranjevanje, od pamtiveka vplivajo na številne vidike življenja.

Poznavanje kulture prehranjevanja v preteklosti odpira široko paleto možnosti in potencialov, ki jih je mogoče uporabiti v sedanjosti. Nekatere domala že pozabljene jedi so postale pomemben element lokalne (če ne že kar nacionalne) kulturne dediščine. Tovrstne jedi, pogosto v sodobni preobleki, so postale nepogrešljiv del gostinske ponudbe. V različnih revijah, knjigah in na spletu je mogoče najti *“recepte naših babic”*, ki jih s pridom uporabljajo sodobni kuharski ustvarjalci. Seveda noben recept ne prinaša ultimativne različice jedi, katere čar je ravno v tem, da so jo v vsaki kuhinji znali pripraviti nekoliko drugače.

Nekdanja jed ali način njene priprave predstavlja le delček praks, dogodkov in procesov, povezanih s prehranjevanjem, ki jih lahko razumemo šele, če jih prikažemo znotraj ustreznega časovnega, socialnega in regionalnega konteksta. Kolikor je znano avtorju prispevka, za območje Polzele omenjena tematika (še) ni bila podrobno raziskana. Zato je toliko bolj dragoceno spominsko gradivo *“stare Polzelanke”* Olge Repnik (1906–2000), v katerem je posebno poglavje posvečeno prehrani. Tako obsežne teme z vsemi podrobnostmi seveda ni mogoče zajeti v enem sestavku. Zato bomo na primeru družine Repnik opisali splošne značilnosti prehrane in kulture prehranjevanja na Polzeli v začetku 20. stoletja, ob tem pa navedli še kakšno zanimivost.

Spodnja Savinjska dolina, zlasti nižinski del (kamor spada tudi širše območje Polzele), je tik pred prvo svetovno vojno predvsem po zaslugi hmeljarstva spadala med najrazvitejša območja na tedanjem Spodnjem Štajerskem. Lesene hiše so že zamenjale zidane, v katerih ni bilo več prostora za t. i. črne kuhinje, katerih značilnost je bilo kuhanje na odprtem ognjišču. Polkrožno kurišče se je nahajalo pod zidano kuhalno površino, nad katero je bil obokan (*“velban”*) strop brez dimnika. Dim se je valil po vsem prostoru, zato so bile stene osmrojene, črne. Črne kuhinje so nadomestile *“bele kuhinje”*, v katerih so kraljevali zidani štedilniki (*“šporherti”*), povezani z dimnikom. Na nekaterih kmetijah so se ohranili do danes, saj so bili zaradi preprostega in poceni načina kurjenja ter velike kuhalne površine praktični, zlasti ob kolinah. Seveda so tudi novejši kmečke hiše obdržale lončeno peč (*“krušno peč”*), ki se je nahajala v osrednjem prostoru stavbe (v *“hiši”*) in ni služila le ogrevanju, temveč tudi peki kruha in delno kuhi.

Pogled na zgornji del niše ognjišča v črni kuhinji hiše v Letušu (danes porušena). Na prečkah, pritrjenih pod stropom, so viseli kavliji, kamor so obesili sveže suhomesnate izdelke. Prekajevali so se z dimom, ki se je dvigal iz kurišča in zidane kuhalne plošče.

Kuhinja je bila pravzaprav najbolj obljuden hišni prostor, saj so se v njej skozi ves dan, seveda s presledki, zadrževale gospodinja, domače hčere in dekle. Podeželska dekleta so se kmalu naučila kuhati in ni si bilo mogoče predstavljati, da bi se dekleta zmrdovalo, da ji kuha ne diši. Moški so se vrteli po kuhinji manj, a so jih pogosto v kuho prisilile življenjske okoliščine. Znana je bila ljudska modrost, da se bo starejša vdova po moževi smrti že znašla, vdovec pa bo šel kmalu za ženo.

Družina Repnik je stanovala na polzelski Gmajni in je bila polkmečka. Imeli so nekaj njiv in travnikov, ob hiši zelenjavni vrt. Za hišo je stal sadovnjak s sadnimi drevesi, okoli hiše je rasla brajda. V jeseni so prešali jabolka in grozdje. Ob hiši je stalo gospodarsko poslopje (*“marof”*), kamor so spravljali seno in del pridelkov ter kuhali za živali. V delu *“marofa”* sta bili urejeni goveja *“štala”* za dve kravi (ali konja in kravo) in svinjak za dva do tri prašiče. Kokoši so se pasle na prostem.

Oče Repnik je bil po poklicu mlinar in žagar. Do prve svetovne vojne je bil zaposlen kot mojster v Prymmovi tovarni meril, med vojno in po njej pa je imel v najemu Wolfov mlin v Dobrteši vasi. Domači pridelki in živali ter očetova služba, zlasti mlinarija v vojnem času, so Repnikovim omogočali, da niso bili nikdar lačni. Za dom in kuho je skrbela mama, rojena v obrtniški družini v Šoštanj. Ko pa je na prošnjo vodilnega kadra v tovarni prevzela skrb za tovarniško kantino, je za domačo kuho zmanjkalo časa. Pri štedilniku jo je nadomestila hči Marija ("Mici"), ki se je od mame naučila dobro kuhati. V družini je bilo deset otrok, vendar je bilo med najstarejšo in najmlajšo dvajset let razlike, zato so redko sedeli pri skupnem kosilu. Dve Olgini oziroma Marijini sestri, Angela in Katarina, sta se učili kuhanja v zdravilišču v Topolšici. Poklicno kariero sta nadaljevali pri raznih imenitnikih širom po Avstro-Ogrski, dokler se nista poročili in kuhali le še za svoji družini. Vendar sta vse življenje obdržali sloves dobrih kuharic. Na Polzelo sta prinašali nove ideje in recepte, ki sta jih Repnikova mama in Mici preizkušali v praksi. Neznane jedi so Repnikovi spoznavali tudi drugače. Tako jih je s pasuljem seznanil Olgin brat Ivan, ki je bil nekaj časa zaposlen pri žandarmariji v današnji Srbiji. Zato prehrana pri Repnikovih ni bila nikoli enolična. Družina je bila varčna, toda na škodo lastnega zdravja niso zategovali pasu. Oče je imel navado reči hčerki Mici: "Ti kar kuhaj. Na hrani se še ni nihče 'spufal' (obubožal), na pijači pa že!"

Uvajanje podeželju neznanih jedi se ni vedno obneslo. Ko se je poročila Ana, hči prvega polzelskega zdravnika Červinka in Repnikova sosedka, so pripravo jedi zaupali gospe Hiersche, soprogi upokojenega zdravnika. (O članih družine Hiersche, ki so se kot upokojenci nastanili na Polzeli, smo v Polzelanu že pisali.) Po njenih navodilih so pripravili telečje kotlete ("kremenatlce"), polite z majonezo. Nenavadna jed se je izkazala za slabo izbiro, saj ni šla nikomur v slast. Nevestin brat Milan, študent medicine v Pragi, je v veži srečal Olgo in jo jeznito vprašal: "Kdo si je izmislil tega hudiča? Purmana (purana) bi naj dali!" Pričakovano so se po poroki z majonezo posladkali prebivalci Repnikovega svinjaka.

Osnovni dnevni obroki so bili tudi nekdanji zajtrk ("fröštik"), kosilo ("južna") in večerja. Za zajtrk je Mici mlajšim bratom in sestram skuhala žitno kavo s cikorijo in jo sama sladkala, da ne bi otroci porabili preveč sladkorja. Sladkor je bil poleg soli, petroleja in nekaterih začimb ena izmed stvari, ki so jih morali kupiti. Prodajali so ga v stožcih ("štokcuker"), ki so jih od stožca lomili po koščkih. Poznali so tudi sladkorne kocke ("virflcuker"), sladkorja v prahu pa ne. K škodelici žitne kave so otroci dobili kos domačega kruha, namazanega z maslom, včasih tudi z marmelado ali medom. Maslo so izdelovali doma, prav tako marmelado iz jabolk in češpelj. Iz jabolk so kuhali tudi jabolčno čežano ("čežájno"), ki so jo naredili tako, da so skozi krpo precedili kuhana jabolka, tekočini pa dodali sladkor. Čežana se je strdila, da so jo rezali in uporabili kot nadev k sladkim močnatim jedem. Repnikovi so imeli tudi čebelnjak. Za čebelarstvo je očeta navdušil upokojeni šempetrski učitelj Klopčič, čebelar, ki je po upokojitvi z ženo stanoval v Wolfovem mlinu.

Kosilo je bilo točno ob dvanajstih, "ko je zvonilo póg" (poldne). Tega so se držali. Olgi je nekoč v pogovoru rekla Volájeva mama iz Orove vasi: "Kdor ne pride do dvanajstih h

kosilu, damo v pomije! Ne bomo nikogar čakali, ne pregrevajli!" Za kosilo so Repnikovi obedovali preprosto, toda raznoliko, doma pridelano hrano. Najpomembnejše so bile močnate jedi. Tako so pogosto kot samostojno jed ali prilogo kuhali zabeljene ali sadne cmoke ("knedlce"), široke rezance ("nudlce"), mlince, štruklje, žličnike ter različne vrste kaš in žgancev ("žgankov"). Treba je upoštevati, da je bila prehrana nekdanj sezonsko pogojena, saj ni bilo hladilnikov. Pozimi, z izjemo motovilca, na mizi ni bilo sveže zelenjave. Ker pa so kisali zelje in repo ter pridelovali krompir, fižol in rdečo peso (kot krmo za prašiče in za solato), se je ta hrana pogosto znašla na zimskih jedilnikih. K zeljni juhi so skuhali ajdove/koruzne žgance ali fižol. Olgin znanec, rojen na večji kmetiji v Dobriču, ji je pripovedoval, kakšno kosilo so imeli pri njih v zimskem času: v ponedeljek zelje in žganci, v torek zelje in fižol, v sredo zelje in žganci ... vse do sobote. Žganci ali fižol pa so bili dobro zabeljeni z domačimi ocvirki. Kljub takšni enolični prehrani so bili vsi zdravi in polni energije. Pri Repnikovih so bile pomembne tudi juhe. Poleg preproste zelenjavne juhe ("foliš župa") in prežganke so se juhe razlikovale predvsem po jušnih dodatkih. Eden izmed njih je bil "pečen grah" (ocvrte jušne kroglice), ki ga je z grahom povezovala le oblika. Poznali so še celo vrsto drugih jušnih dodatkov: "fanci" (na kocke narezana in v pečici spečena testena masa), "ulivanci", "farflci" (s prsti zdrobljeni testeneni usukančki), "nudlci", žličniki iz pšeničnega zdroba ("gresovi nokerli"). V poletni sezoni je prišla na mizo zelenjava iz njiv in vrta. Ena izmed poletnih jedi so bile tople kumare s krompirjem ("kuhane murke"), ki so v kombinaciji z zabeljenim stročjim fižolom veljale za značilno jed, ki so jo Savinčjani kuhali za obiralke hmelja ("obírovke"). Repnikovi so v sezoni nabirali tudi gobe, toda iz previdnosti le tri vrste: borove gobane ("golobáje"), črne gobane ("ajdovke") in lisičke. Gobe so pripravljali v juhi ali pražene ("tenstane") kot prilogo.

Za "boljše" kosilo je veljalo, da je na mizi meso. Ta čast pa ni pripadla svinjini, temveč kuretini. Kokoši, sploh dobre nesnice, so klali zelo redko. Ko pa so zaradi upehanosti šle pod nož, so bile primerne le še za "župo". Da je bila pečena kokoš izdatnejša, so jo "nafilali" s kruhovim nadevom. Podobno so "filali" tudi druge vrste pečenega mesa, denimo telečje prsi. Zraven pečenke so kot prilogo največkrat postregli pražen ("restan") krompir in zeleno solato. Oče Repnik, rojen leta 1858, je pripovedoval, da so v njegovih vajenskih letih v mlinu na Gorenjskem za nedeljsko jed veljali štruklje. Zabeljene štruklje v juhi so pogosto jedli tudi na Polzeli. Izdatne, a redko na mizi, so bile mesne juhe, od katerih se je Olga spominjala "jetrnega riža" (jušna zakuha iz jetrc, jajc in moke). Specialiteta je bil tudi polnjen telečji "rajželec" (del tankega črevesa). Toda preprosti podeželski ljudje so bili navajeni, da na mizi ni bilo mesa. Ko je očeta Repnika v času kolin zadela kap in je bil na smrtni postelji, so ga vprašali, kaj bi jedel. Zaželel si je zelje in žgance.

Pozimi so prišle na vrsto koline. Kolikor mesa ni bilo mogoče predelati v suhomesnate izdelke, so ga kmalu pojedli. Po navadi so klali prašiča pred božičem, da so lahko za božič jedli pečenko. Dokler jih ni zmanjkalo, so bile pogosto na mizi krvavice ("prténke") s krompirjem in krljih in pečenim kislim zeljem. V dober ričet (ješprenj) je moral "stopiti prašič" (suh svinjsko meso). Meso so prekajevali ("vodíli", "zélhali") v pre-

kajevalnicah ("zélharcah"), ki so bile v času črnih kuhinj pod obokom nad kuhalno ploščo, pozneje pa na podstrešjih, kjer je meso "zelhal" dim iz dimnika krušne peči. Zelo pomemben del kolin je bila svinjska mast, ki so jo uporabljali za peko in kuho namesto olja, skupaj z ocvirki pa tudi za zabelo jedi.

Sicer ne dnevno, a vsaj nekajkrat tedensko, je kosilu sledil posladek ("melšpajz"). Največkrat je bil to jabolčni zavitek oziroma štrudelj, "vlečena potica", nekvašeni flancati ("presne štravbe"), buhtlji ali miške. K nekaterim jedem, denimo k širokim rezancem z orehi, so postregli kompot iz sadja, borovnic ali brusnic ("prajzlper"). Brusnice na Polzeli niso rasle, zato so jih Repnikovi dobili od tete iz Šoštanja, ta pa iz šoštanjskih hribov.

Za večerjo je bila po navadi na mizi prosena/ajdova kaša in krompir v krljih ("v platih"). Posebna poslastica so bile kaše z dodanim kuhanim suhim sadjem. Sušenje krljev jabolka, hrušk in češpelj je bilo zelo priljubljeno. Sadje so sušili na posebnih lesah, ki so visele nad krušno pečjo. Po prvi svetovni vojni je v Orovi vasi nekaj časa obratovala občinska (zadružna) sušilnica, ki pa ekonomsko ni bila uspešna in so jo kmalu zaprli.

V času Olginega otroštva je bila na Polzeli Žiganova trgovina in nekaj špecerij, ki so prodajale tudi nekatera živila. Kraj se je z nastankom tovarne iz kmečkega preobražal v delavsko naselje. Kljub temu so v večini nekmečkih gospodinjstev kruh pekli doma, moko pa bolj kot v trgovini kupovali v mlinih, ki so stali ob Strugi. Kruha niso pekli vsak dan in ena peka več hlebcev je praviloma morala zadostovati za ves teden. Repnikovi so pekli kruh, dokler se oče kot mlinar ni upokojil, četudi je v njihovi sosesčini obratovala Katzova pekarna. Ko je propadla, se je po prvi svetovni vojni na Gmajni naselil pek Vrtnik. Ni prodajal le svojih izdelkov, ampak je bilo mogoče k njemu odnesti kruh v peko. Zaradi vedno manjšega števila družinskih članov in obilice drugega dela za Repnikove peka kruha ni bila več smiselna. Doma zameseno krušno testo so dali v slamnat pehar, opremili z listkom ter odnesli k peku.

Krhke štravbe
2 jajce eno samo rumenjak eno
par beljakom 2 kavine žličke
slatkorja 1/2 kosarua vina 1/2 lico
veliko- (jedilno) olja masa
naj bo bolj mehka, da bodo
krhki

Rokopisni recept za "krhke štravbe",
priložen v eno izmed kuharskih knjig v
lasti Olge Repnik.

V Olgini mladosti so že poznali kuharske knjige, toda podeželske gospodinje so kuhale predvsem "iz glave". Ko pa so se kuharske knjige splošno razširile, so kmalu ugotovili, da so pomanjkljive. Zato so bile "kuhar'ce" polne rokopisnih listkov z recepti, ki so si jih gospodinje izmenjevale med sabo. Enega izmed njih – recept za "krhke štravbe" –, zataknenega v Olgino kuharsko knjigo, v tem prispevku delimo tudi z bralci Polzelana. Ker je preprost, "štravbe" pa okusne, se ga izplača preizkusiti.

Dr. Blaž Podpečan

VIRI IN LITERATURA:

Keršič, Irena. 1988–1990. Oris stanovanjske kulture slovenskega kmečkega prebivalstva v 19. stoletju. Slovenski etnograf, letnik 33/34, str. 329–388.

Šlibar, Vladimir. 2003. Kuharica ali kako so kuhale gospodinje na Celjskem v drugi polovici 19. in v prvi polovici 20. stoletja. Celje: Pokrajinski muzej Celje.

SI ŽELIŠ IGRATI V ORKESTRU?

PIHALNI ORKESTER CECILIJA POLZELA VABI.

Igraj KLARINET, SAKSOFON, TROBENTO,
POZAVNO, TOLKALA in imaš nadvse rad/-a
glasbo? Potem smo pravi naslov zate.

Več informacij: 040 757 979 (Gošper Smisl)

PRIDRUŽI
SE
NAM!

Cecilia

Kako so praznične dni preživljali občanke in občani, ki živijo v tujini?

Ni skrivnost, da si je kar nekaj Polzelanov dom našlo v različnih državah po svetu. Za nami so božični in novoletni prazniki, zato nas je zanimalo, kako so jih preživeli ter kaj slovenskega in domačega najbolj pogrešajo. Z nami so delili tudi nekaj prečudovitih utrinkov.

Grega Kodre (Anglija)

Božič sem praznoval doma. Na božični večer sva z zaročenko po naši domači tradiciji pojedla večerjo in pri tem ni manjkala potica, ki sem jo pripravil po receptu tete Zinke. Po večerji sva si izmenjala darila in pogledala božični film. Vmes seveda ni manjkal videopogovor z mojo družino na Polzeli, ki se kot po navadi zbere okrog božičnega drevesca pri mojih starših. Božični dan sva preživela v podobnem, mirnem stilu, le z malo manj jedatice in z daljšim sprehodom v lokalnem parku.

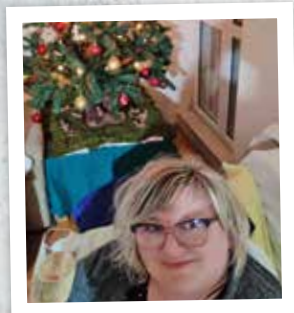
Peter Zupanc (Kitajska)

Božič sem preživel doma, novo leto pa ob pivu s prijatelji. Nikoli nisem bil velik praznovalec praznikov, sproščenost vzamem kjer koli in jo najdem kadar koli, tako da tovrstno praznovanje zame ni nič posebnega. Lahko bi bilo še bolj ... speče. Božič se načeloma na Kitajskem ne praznuje, ampak ga ljudje vseeno izkoristijo kot priložnost za srečanje ali nakupovanje. Novo leto se praznuje, vendar z nekoliko manj žurov. Poglavito kitajsko novo leto se seveda praznuje po lunarnem koledarju, ki letos pade na februar. Guangxi, kjer živim, je predel etničnih skupnosti, ki imajo svoja nova leta. Bili so časi, ko sem jih praznoval pet na leto. Kot je rekel Einstein, čas je relativen. Najbolj pa pogrešam radiatorje in centralno ogrevanje.

Tanja Baletić Cizej (Hrvaška)

Na skrajnem jugu Hrvaške je čas adventa in božično-novoletnih praznikov resnično nekaj posebnega. Ne ozirajoč se na poln, bogat in razgiban kulturno-umetniški ter zabavno-komercialni program, ki je v tem času povezan v Zimski festival, ne manjka tradicija in negovanje kulturne dediščine. Vsaka dobra gospodinja mora imeti na mizi sladice, posebne jedi in domače alkoholne napitke, zraven pa je posebna koledniška pesem, ki se razlikuje od vasi do vasi. Okraševanje domov in postavljanje jaslíc se po starih običajih dela na badnje jutro, zjutraj pa mora hiša dišati po priklah ali fritulah (po slovensko miške). Mladi gredo v »mašnih gvantih« na Stradun, saj v mesto pridejo meščani, ki živijo ali delajo v drugih mestih na Hrvaškem ali celo drugih državah. Ko pade mrak, začnejo otroci in tudi odrasli s ferali (lučkami) hoditi od hiše do hiše in prepevajo kolendo ter božične napeve, tam pa jih obdarijo. Sledi malo počitka in povečerja se tisto, kar je še ostalo od kosila. Polnočnice so v vseh mestnih cerkvah, najlepša božična maša pa je v Široki ulici v cerkvi Domino. Da, res je, tukaj je malo drugače za te praznike. No, glede na klimatske spremembe tudi belih, hladnih, mirnih in z baklami obsijanih svetih večerov na Gori Oljki ne bom več doživela. Ali pač, morda ...

Stanko Romih (Češka)

V Pragi, kjer živim in delam že deset let, je praznovanje božiča in novega leta vedno znova čarobno. Praga ima enega najlepših božičnih sejmov v Evropi, decembrsko dogajanje pa je popestrjeno s številnimi glasbenimi dogodki in nastopi otrok, ki na glavnem mestnem trgu prepevajo božične pesmi. Z družino praznujemo božič doma po slovenskih običajih, in sicer ob božični jelki, jaslících in obloženi mizi ne manjkajo slovenske dobrote. Tudi obisk polnočnice ni težava, saj je v Pragi zelo veliko krasnih cerkva. Tradicija na Češkem je, da na božični večer pripravijo večerjo in se zbere vsa družina, ne sme pa manjkati na mizi riba (največkrat krap), krompirjeva solata in veliko različnih vrst doma pečenih piškotov. Letos nas je za božič obiskala starejša hči Ana, ki z družino živi v Sloveniji, zato je bilo praznično vzdušje še toliko bolj čarobno. Vsekakor je Praga čudovita evropska prestolnica in življenje je tu zeloakovostno, vendar je tiho hrepenenje po domu in Savinjski dolini vseskozi globoko zadržano vame.

Živa Pur (Avstralija)

Praznike sem preživila 90 minut severno od Sydneyja v Avstraliji, s fantom in njegovo družino. V Avstraliji nihče ne praznuje 24., temveč vsi 25. decembra, in ker smo tu sredi poletja, je to po navadi dolgo kosilo v poletnih oblačilih, z veliko svežimi, hladnimi jedmi. Ena tradicionalnih jedi za božič je na primer solata z mangom in kuhanimi kozicami. V glavnem se mi zdi, da tu božič za nikogar ni močno povezan z vero, ni na primer polnočnih maš in podobnega, in da je za večino ljudi praznovanje manj tradicionalno, saj je država mlajša in ima veliko priseljencev. Čeprav imam rada poletje in se je tudi na božič lepo kopati v oceanu, pa pogrešam zimski božič, ob lučkah, svečkah in podobnem ter praznovanje s svojo družino.

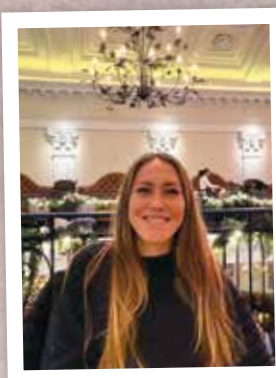
Sašo Podlesnik (Egipt, trenutno Slovenija)

Sicer že veliko let, razen ko sem v tujini, živim v Ljubljani, a vseeno lahko delim utrinke praznovanja praznikov v Egiptu, kjer praviloma ni osrednjih novoletnih praznovanj na prostem. Praznuje se na primer v nekaterih delih Kaira, kjer imajo nekaj praznične okrasitve in tudi postavljena novoletna drevesa. Praznična okrasitev je sicer prisotna tudi v večjih nakupovalnih središčih. Novoletnih ognjemetrov praviloma ni, izjema je bil lanski, ki so ga priredili v novi administrativni prestolnici v bližini Kaira. Novo leto se sicer praznuje v krogu prijateljev ali družine. Prvi januar v Egiptu ni dela prost dan, saj se muslimansko novo leto (Muharram) praznuje na drug datum, ki je letos 8. julija. Novo leto tako praznuje le manjši del prebivalstva. Treba pa je poudariti, da so Egipčani letos iz solidarnosti do Palestincev v Gazi praznovali precej manj kot običajno oziroma sploh niso. Ko govorimo o božično-novoletnih praznikih, je sicer treba omeniti še, da je v Egiptu dela prost dan koptski pravoslavni božič, 7. januar. Pripadniki koptske pravoslavne vere namreč predstavljajo kakšnih 10 do 15 odstotkov prebivalstva. Pretekle praznike sem preživel v Kairu. Novo leto sem praznoval v krogu kolegov iz diplomatskega zbora. V Kairu morda še najbolj pogrešam občasen dež in plohe, kakšna nevihta se namreč pojavi zgolj nekajkrat na leto. Sicer pogrešam tudi kakšne jedi s svinjskim mesom, saj ga v muslimanskem svetu ne uživajo.

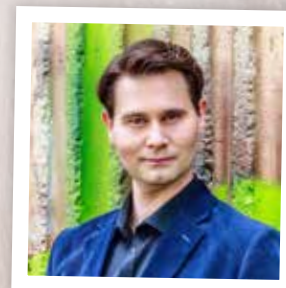
Hana Veler (Združene države Amerike)

Božično-novoletne praznike sem preživila doma v Fredericku z zaročencem Davidom. V začetku meseca sva se udeležila praznovanja slovenskega dne samostojnosti in enotnosti v veleposlaništvu v D. C.-ju, ki je bil zelo praznično obarvan, z obilo slovenske hrane seveda. Ta dan sva z Davidom preživila v družbi Slovencev, ki živijo v ZDA, kar je bilo v tem prazničnem času še posebno lepo. Za božični konec tedna sva se ponovno napotila v D. C. na enodnevni izlet. Najprej sva se udeležila vodenega ogleda »The US Capitol«, potem pa sva si po večerji ogledala baletno predstavo Hrestač v nacionalni baletni dvorani. Za božič, 25. decembra, sem pripravila tradicionalni britanski roast v veganski obliki za kosilo, manjkala pa ni niti domača brusnična omaka. Tridnevni božični konec tedna sva preživila zelo sproščeno, šla sva na pohod in pogledala kar nekaj klasičnih božičnih filmov. Tako David kot jaz sva seveda najbolj pogrešala svoji družini in evropske božične stojnice, ki jih Američani preprosto ne znajo narediti. Pogrešava druženje v centru mesta ob kozarcu toplega vina in predvsem občutek pripadnosti skupnosti, ki vsaj po mojem mnenju manjka v ZDA. Tukaj so vsi zelo individualni. Pretirani božični okrasji in ves ameriški blišč, vse to je samo za navzven, dejansko pa so ljudje zelo dolgočasni in predvsem prazni, in to se ob praznikih, kot je božič, zelo začuti. Mislim, da ni nekih posebnih vzporednic s praznovanjem božično-novoletnih praznikov doma. Seveda so božična drevesa in okrasji, ampak v ZDA je velik poudarek na komercializmu in pretiranem potrošništvu. Dan po noči čarovnic so trgovine začele prodajati božične izdelke in dan po božiču jih že ni bilo več, saj je že bil takoj čas za valentinovo. Ljudje radi okrašujejo svoje hiše, skoraj tako kot Clark v filmu National Lampoon's Christmas Vacation, ampak dejansko ni nekega posebnega skupnega prazničnega vzdušja, ki si ga v evropskih državah radi pričramo. Enako velja za novoletno praznovanje. Bari se opolnoči zaprejo in mesto je po polnoči mrtvo. To je seveda zgolj moje mnenje in lahko, da je drugje po ZDA drugače kot tu, kjer živim jaz.

Sebastjan Podbregar (Nemčija)

Mislim, da je želja večine izseljencev imeti možnost za praznike se vrniti domov ter obiskati domače in prijatelje. V Slovenijo se ne vračam velikokrat, sem pa letos v domačem kraju, domači hiši in z domačimi, ki jih ne vidim pogosto, preživel kratko božično praznovanje. Tokrat mi torej za praznovanje ni manjkalo ničesar domačega. Seveda sem okus domačega z veseljem vzel seboj. Se razume – brez dobre potice pač ne gre.

Živa Avžner

Februar 2024

Četrtek, 1. 2. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Streljanje z zračno puško**
Zaklonski PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Petek, 2. 2. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Nedelja, 4. 2. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir (prvo nedeljo 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni)**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 5. 2. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Osnovna šola Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 6. 2. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Likovni tečaj – mentor Tomaž Milač**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 7. 2. 2024

- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 14.15 do 15.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- ob 17.00: **Proslava ob kulturnem prazniku**
Kulturni dom Polzela; Občina Polzela

Četrtek, 8. 2. 2024

- od 16.00 do 18.00: **Streljanje z zračno puško**
Zaklonski PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Petek, 9. 2. 2024

- ob 8.00: **Likovna razstava Slovenski kulturni praznik**
Grad Komenda; KUD Polzela – likovna sekcija
- ob 8.00: **Martinova pot, 1. del**
Zbor pred občinsko stavbo na Polzeli; Društvo upokojencev Polzela
- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.45: **Rekreacija – kegljanje, pikado, krogi**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Nedelja, 11. 2. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir (prvo nedeljo 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni)**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela
- ob 14.30: **Velika otroška maškarada**
Športna dvorana Polzela; Turistično društvo Občine Polzela in Občina Polzela – TIC Polzela

Ponedeljek, 12. 2. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Osnovna šola Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 13. 2. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Likovni tečaj – mentor Tomaž Milač**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 14. 2. 2024

- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 14.15 do 15.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 15. 2. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 10.00 do 11.00: **Posvetovalnica Patronažna služba**
Martina Pečovnik, dipl. med. sestra
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Streljanje z zračno puško**
Zaklonski PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 18.00 do 19.00: **Pogovorni večer z domačinko, avtorico knjige Rusalkin zaliv, Barbaro Ribič Jelen**
Občinska knjižnica Polzela; Občinska knjižnica Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 16. 2. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.45: **Rekreacija – kegljanje, pikado, krogi**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Nedelja, 18. 2. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir (prvo nedeljo 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni)**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 19. 2. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Osnovna šola Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 20. 2. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Likovni tečaj – mentor Tomaž Milač**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 21. 2. 2024

- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 14.15 do 15.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 22. 2. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 15.00 do 16.00: **Meritve krvnega tlaka, sladkorja, holesterola**
Prostori medgeneracijskega centra Polzela; Društvo upokojencev Polzela, KO RK Polzela, prisotna tudi patronažna sestra
- od 16.00 do 18.00: **Streljanje z zračno puško**
Zaklonski PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Pravljica ura z ustvarjanjem v Občinski knjižnici Polzela**
Občinska knjiga Polzela; Občinska knjižnica Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

KOLENDAR DOGODKOV

Petek, 23. 2. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **315. lunohod: Polzela-Šempeter**
Zbor pri domu DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.45: **Rekreacija – kegljanje, pikado, krogi**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sobota, 24. 2. 2024

- od 17.00 do 19.00: **Občni zbor članov PD Polzela**
Dom krajanov Andraž nad Polzelo; Planinsko društvo Polzela

Nedelja, 25. 2. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir (prvo nedeljo 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni)**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 26. 2. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Osnovna šola Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 27. 2. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Likovni tečaj – mentor Tomaž Milač**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado - ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 28. 2. 2024

- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 14.15 do 15.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

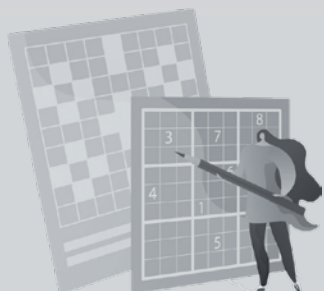
Četrtek, 29. 2. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Občni zbor članov DU Polzela**
Gostišče Rimljan v Šempetru; Društvo upokojencev Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Nagradna križanka

Pri žrebu nagrajenca križanke, ki je bila objavljena v decembrski številki Polzelana, smo upoštevali vse križanke s pravilno izpolnjenim geslom, ki ste jih do 10. januarja 2024 poslali na naslov uredništva.

Izžreban je bil **SIMON REPNIK** s Polzele, ki bo prejel pico po izbiri v Kavarni & Coctail baru Rami. Preostalim se zahvaljujemo za sodelovanje in želimo več sreče prihodnjič.

Vabilo

Nedeljsko popoldne s slovenskim pisateljem, publicistom, besedilopiscem, slavistom in etnologom IVANOM SIVCEM.

Popoldne bodo popestrili ljudski pevci Prijatelji iz Šmartnega ob Paki in Vaški godci iz Andraža nad Polzelo.

NEDELJA, 25. 2. 2024, OB 15. URI
DOM KRAJANOV ANDRAŽ NAD POLZELO

Vstopnine ni, lepo vabljeni.

OBČINA POLZELA

Ne bomo tožili, ker si odšla.
Hvaležni bomo, ker si bila.

Zahvala

BOGDANA MLAKAR
(7. 11. 1929 – 3. 1. 2023)

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovane sveče, cvetje in svete maše. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in nam z besedami tolažbe ob njenem slovesu stali ob strani.

Zahvaljujemo se župniku Urbanu Lesjaku za opravljen cerkveni obred, pevcem in pogrebni službi Ropotar.

Sinovi z družinami, vnuki in pravnukinje

Ni te več v vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.

V spomin

30. januarja mineva tri leta, odkar nas je zapustila draga žena, mamica in babica

MAJDA MOŽINA
iz Ločice ob Savinji 54

Vsem, ki se ustavljate v spomin ob njenem grobu in ji prižigate svečke, iskrena hvala.

Vsi njeni

ROPOTAR POGREBNE STORITVE IN CVETLIČARNA

ROPOTAR Ivan, s. p.

Starovaška 12, 3311 Šempeter
Tel.: 03/700 14 85
GSM: 041 613 269, 041 748 904

*V najtežjih trenutkih smo z vami
in za vas
dosegljivi 24 ur na dan.*

Zahvale in spomine za naslednjo številko Polzelana sprejemamo do 10. februarja 2024 oziroma do zapolnitve prostora.

Besedilo skupaj s fotografijo lahko oddate osebno v uredništvo Polzelana (Malteška cesta 28, 3313 Polzela) ali po elektronski pošti urednistvo-polzelan@polzela.si.

VELIKA OTROŠKA MASKARADA

z Damjano Golavšek

Nedelja, 11. 2. 2024, od 14.30 dalje
Športna dvorana Polzela

Nagrajene bodo izvirne maske.

VSTOP PROST.

ORGANIZATORJA: Turistično društvo Občine Polzela in Občina Polzela – TIC Polzela